

of del Colegio N^o del Rosario

Theoria planetarum

004992

Nota eorum quæ in hoc libro continentur.

Oratio de laudibus astrologiæ habita a Bartholomeo Vespucio flor
entino in almo Pataui Gymnasio anno M.d.vi.

TEXTVS SPHAERAE IOANNIS DE SACRO BVSTO.

Expositio sphæræ Eximii artium & medicinæ doctoris Domini Fr
ancisci Capuani de manfredonia.

Annotatiōes nōnullæ eiusdē Bartholomei Vespuciī hīc īde ītersertæ

Iacobī frabri stapulensis Commentarii ī eandem sphærā.

Reuerendissimi Domini Petri de aliaco Cardinalis & episcopī Came
racensis ī eandem quæstiones subtilissimæ numero xiiii.

Reuerendissimi episcopi Dñi Roberti linconiensis sphæræ cōpendiū.

Disputationes Ioānis de regio monte cōtra cremonensia deliramēta.

Theoricarum nouarum textus cū expositiōne eiusdem Francisci Ca
puani omnia nuper diligentia summa emendata.

BIBLIOTECA
DEL
Colegio Mayor de Nuestra Señora
del Rosario

E17N027Ej.1

Archivo de Sta Fe D. Frai Xptobal de Tunef

Mens Vetus vnu

Collegio Mayor del Rosario

Bartholomei Vespuccii Florentini minimi inter artium & medicinæ doctores: oratio habita in Cœleberrimo Gymnasio Patauino: Pro sui prima lectione. Anno domini M.D.VI. Laudes prosequens Quadriui ac presertim astrologiæ quam ibi publice profitetur.

Philippo macedonæ græciam occupante Viri clarissimi memoriae proditum est: cum corinthum clarissimam in faucibus peloponnesi urbem oppugnaret: Corinthios omnes ad obdionem eiusmodi repellendam: multiplici bellicarum rerum opere fuisse occupatos: ii nāq; arma parabant: illi lapides apportabāt: alii urbem muris ac vallis muniebant: alii aliud qd utile subministrabant: Diogenes uero sinopeius cognomento Cínicus: eo tpe corinthum inhabitans: in tāto reg tumultu cum qd ageret nihil certi haberet: (sua nāq opera nullus aliqua in re utebaſ) palio suo studiose accinctus: in quo habitabat dolium circūquac; uolutare festinabat: Interroganti uero amico qd obrem illud ageret respondisse fertur: uoluto & ego dolium: ne unus ipse solus inter tot negocios uiros: ociosus hodie deprehendar. Nos quoq; in hoc clamoso sāculo: diogenis exéplo: cum omnes logicos: philosophos: ac medicos: primis eorum lectionibus: rhetorum phaleris exornari uidea mus: ne soli silentii criminē plectendi simus: dolū uolutare hodie tentamus: rem pfecto arduā: ac nāris uiribus longe imparem: cum de mathematicis: de cælo: de astris: ac quod magis urget: de diuinō: (qua deo maximo simillimi reddimur) futur⁹ eset sermo noster: Nec a me uelim recondita quepiam: aut ex imis latebris exerta: quæ uobis eruditōnem aliquam allatura sint: aut composita quæ teretes uestras aures demulcent: hodie expectetis: maxima nāq rerum copia atq; imminentis negoti⁹ amplitudine obruor: quare in magnis pro opere uoluntas ipsa satis erit: Vos igif Circumspectissimi uiri: non alia q & cæteros audire assueti estis benignitate: incompte huic nostræ oratiūculæ: nec inuiti: uel sexqui hominēs impartiri non dedignemini obsecro: cum manilio teste ornari res ipsa neget: contenta doceri. De mathematicis modo dicturis nobis multa ante oculos circumferuntur: uerum & si pleraq; ostentatiōis gratia in medium afferri possent tñ iuxta philosophi sententiā cōsciētiae oēs tanq; cathe næ inuicē cōnexæ: diuersa tñ rerum consideratione seiunctæ dicantur: paulo altius nobis erit ordiendum: nō omnimodam sed qualem nostro proposito in seruituram putemus: sciaq; sectionem enarrando: Hominē a summis philosophis microcosmum non iniuria appellatum q pluribus rationib; cogimur confiteri: atq; eo maxime cum mundum omnia continentem duplii substātia cōpactū esse nouerimus: altera quidē simplici: immutabili: ppetua: atq; æterna: altera trāsmutabili: continue alteroī obnoxia: gnabili: atq; corruptibili: non aliter & ipsum hominem ex corpore q generatur & corruptitur: ac mēte æterna qua sapit & intelligit compositum esse plane constat: mentē dñiam: corpus seruum: hanc imperare: illud iussa exequi (si recta ratione uti uelimus) necesse erit. Quæ cum ita sint: ut utriusq; par tō habeat: mortales uarias artes in uenere: nā quæ corpori inseruant dixere mechanicas: Quæ alia uictui solū necessaria subministrēt cuiusmōi agricultura: pistoria: uinaria: macellaria: alia lautū atq; op̄i pag⁹ corporis esum suppeditant: sicuti cōdimentaria: caponia: farctoria: Aliæ quæ ad comodiōrē uiuēdi normā nos perducāt: ac corpus n̄fum a sordibus expurgent: ut fabrilis architectonica: tonsoria: lanaria: se ricaria: plumaria: caligaria & hm̄ti. Aliæ demum ut homines ab hostiū incursionib; se tueri queāt: ueluti militaris & quæ instrumentis bellicis fabricādīs ac dirigendis p̄sunt: sunt & alia q̄ plures: sicuti naualis mercatoria: numularia & id genus: quas tanq; a nostro proposito alienas silentio p̄terimus. Res stant artes illæ quæ precipue ipsi menti tribuendæ uidentur: Cum & enim homo duobus tñ a brutis animantibus seiunctus sit: sermone uz atq; intelligentia: ne corporis maior q animæ cura geri uideat: ideo ab ipsis liberales artes exquisitæ fuere: Quarum tres primæ in sermonē tanq; in unū finem tendentes triuī nomine describuntur: Grammatica linguae scia congrue nos loqui docet: Dialectica rectum sermonem uerus sit an falsus ostendit: Rethorica demum ornatum orationi adhibens: persuadere conatur: Supremam uero mētis partem excolit ac perficit mater artium philosophia: quæ uel res in mea homiū uoluntate constitutas: uel a natura productas p̄cipue contemplatur. Primæ parti deseruit ethica: quæ uirtutes ac uitia: queue expertenda nobis sint: aut aspernanda pponit. Quam sequit̄ politica quæ uiris pōtificiū pariter ac ciuilis magistra: ciuitates regere: decreta sancire: honores: secūdum penas: ac p̄mia: merita aut demerita distribuere consuevit: quibus ultima de re familiari subiectū economica: Altera uero philosophiæ pars res cōtinet a natura p̄ductas: quæ oēs in speculatōe cōsiftū: res quidē omnino a materia seiunctas iuxta xpianū dogma theologia: iuxta philosophorum placita: cōsiderat methaphysica: Res uero materiæ imersæ ad naturalē philosophum spectant: Res demū licet materiæ cōiunctas: tñ ut ab ipsa solo ītellectu segregatas mathematica declarat scia: q in sui gremio q̄ tuor reliquias artes septē liberaliū numer⁹ absoluenter amplectit: quæ oēs cū in ultimā astronomiam tanq; in finē dignissimū ordinent: non in merito quadriuiū a dignissimis auctoribus appellant. Earuz uero omnium q̄titas diuersimode cōsiderata dicit̄ eē subiectum: Prima & n. gñā q̄titatē diuidētia sūt discretū: atq; cōtinuū: discretū ex ipsa continui sectione conficitur: cuius unitas omnium numeroruz seminariū non secus ac punctus īdiuisibilis dicitur esse principiū: cuius additiōi numeri reliqui cōsur-

Hō dñobr tñ
brut⁹ seiuncta
eē sermone uz
intelligentia

Avog. de. Ma. L.

gunt: Hac pithagoram deo similem dixit: cum ipsa sola non al' q̄ deus: in se: a se: ac circa se: unica atq; impartibilis sit: a qua binariū tanq̄ primā numi productionē genesin: materiam primam: ac elemētozē matrē appellauit: trinitatē uero iplis formis idealibus accōmodabat: quā masculā dualitatē uero femi neā dicebat: atq; ut ex his tribus numeris oēs alii generant: oēs q̄ in eos resoluuntur: sic ex numeris oia constare: atq; in numeros oia resolui nō iniuria dictitabat: hac arithmeticā philosophabant̄ antiqui: qui sua dogmata hm̄oi uelaminib⁹ cooperta: nō nisi uel admodū paucis quasi quādā arcana detege bant: ea uero pares numeros: impares: pariter pares: impariter pares: per se incompositos: per se cōpositos: spe cul' atq; cōsiderat: q̄ itē plani: q̄ solidi: lineares: s. superficiales: circulares: triāgulares: quadrati: cubicuitē sint: perfectos insuper: perfectisq; maiores: & quō perfecti quiq; ex imparibus inter cadētibus numeris mediis cōponant̄: numeroz̄ præterea inuicē p̄portiones: multiplices submultiplices & id genus: ac tādē ut uno uerbo dicā: oia quā ad numerum absolutū spectant: ipsa arithmeticā metis atq; dijudicat: Numeri uero nō in seipso sed ad sonū relativi: m̄ sica pertractat: q̄ pithagoras famius per malleorū ināqualia pōdera: corda: dissimilē extensionē: calamorū diversam longitudinē cōstituit: Quae tonū hamitoniu: diesim: tropos. 19. symphonias tres: diatessarō: diapente: uidelicet ac diapason: q̄ ex sonorū spatiis: p̄ductionibusq; cōplēctis: optie dilucidat: hæc oia in strōga ḡna cromatico: armonico: seu diatonico genere molli ipsius soni emissione: uel gracili in aciem tenuata modulatiōe: dirigit & cōponit: hæc metrō: carminum: saltationum: tempora modosq; poetas fidicines: ac coraulas oēs edocuit. Hac musica cretes ad citherā: lacedæmonii ad tibias: amazones ad calamos prælia aggredi cōsueuer: nostra quoq; tempestate uidemus: ad tubarum clangorem sonipedes (ut sic dixerim) ad bella concitari: Xenocratez̄ ferūt lymphaticos ac phreneticos symphonia ac modulis curas: herophilum quoq; dicunt: ægrorum pulsus rhythmoz̄ collatiōe dignouisse: eorūq; motus ī nūos musicos digestissime: Quid plura: nōne aiā nostram harmonia esse q̄ plures philosophi tradidere: cum omnes fere eius habitus ipsa gubernari cōspicerent: nōne & aues ipsæ fistulis allicunt̄: ac cātu inuitante ad retia sāpe decurrūt: ac uisco falluntur: Cælum quoq; ipsum multiplice suo: orbī rotatōe harmoniam sublimē reddere a multis est creditum: quadere & apud nationes q̄ p̄les consuetudo fuit: ac legibus cautum: mortuos ad tumulū cātu prosequi oportere: hac sola rōne ducti: q̄ aiam n̄ram ex musica compactam: a musica genitā: ad originem musicæ: i. ad cælū ipsum musica hac mundana interueniente redire credant: Geometria huic suc- cedit q̄titates cōtinuas imobilesq; designās: quæ pōdera: mensuras: formas: globos: solida: plana: sinuo- sa cōplectens: positionem terræ: ambitu: longitudinē: diuisionē: climata ac circulos palellos optem me- titur: lineares ductus: flexus circulares: triangulares anfractus: ad rectā normā deducit: Planares rursus figuræ: rectas: s. lieas tres triāgulus diuersa positioz̄ faciētes. 4. tetragonū: m̄ltas poligogniū: Solidas ue- ro sphærales: ouales: lenticulares: colūnare: piramidales: chylidricas: cubicas: atq; id ḡnis figuræ: discri- miat atq; secernit: Cui' alūna dī geographia q̄ nūq̄ distatiā ciuitatū docere posset: nisi tertiu lat⁹ triāgu- li: ppōib⁹ geometricis subducet̄. Posse hic diopticā atq; catopticā tāq̄ ipsi⁹ geometriæ filiolas subdef̄: cū lineas uisuales: uel sub oculos cadētes: uel in corpore plano ac leni incidētes sub alia & alia angulo- rū refractiōe cōsiderēt: ueḡ ne a p̄posito lōgius digrediamur iā ad ultimā astrologiā deueniem⁹: Quæ cū nomē seu descriptionē ab astroz̄ rōne deducat: circa magnitudinē mobilē maxime uersaf: ea uero bisariā secta: de motu primi mobilis: atq; alia: iferiōrē: sphæra: p̄tractās: plāgē: orbes: q̄ cōcētrici: q̄ ue- excētrici sint cuiuslibet euexū atq; deuexū describēdo: eorūq; accidētia in p̄gressiōe ac recursu: lunā se- ptiformē corniculatā: medilunā: dimidiato maiore: lumē plenā: ac totidē formas in lumis decremēto repetēt̄ optime demōstrat: syde: quoq; ortus: obitus: axes ac polos: circulos septētrionalē solsticialē: æquatorialē: brumalē: australē: zodiacū: galaxiā: coluros: orizōta: ac mediae diei ac noctis circulū expri- mit: q̄ dies in anno mensurā noctis lucis æqualitate cōpensent: q̄ ue sup ex crescānt: quō lunaris annus 354. diebus impletat: cū duodeci lunæ cū sole hoc tpe terminēt: solaris uero. 11. maior diebus hēaf: mē- te. 235. hoc est annis. 19. in eādē ad solis positionē i q̄ nūc est lunā reuerti: ad sydera fixa qnq; supra. q̄. anis ad cæteros uero plāetas āni magni plixitas expectāda: qnq; plāetas umbrā ignorare: sole uero ac lu- na qnq; lumē priuari: sole ex ea pte q̄ cū mūdo uoluerit ort⁹ sui lineā quotidie imutare: idēq; circulos palellos āni diebus æq;les efficere: climata iuxta horāe diuersitatē inhabitabili plaga distinguere: ac ne uobis hic totā astrologiæ theoricā p̄ capita uelle uidear recēdere: alia multa consulto p̄tero: q̄ ex pto. sumo hm̄oi scia p̄ principe siq̄ ea uelit uel p̄ demōstratiōes geometricas: uel p̄ instrumenta q̄libet poterit cognouisse: Altera astrologiæ ps̄ iudicis ac p̄nōsticis contineat: q̄ cōplexiones tū signo: tū planetaz̄: sibi p̄ accidēt̄ seu nāl̄ attribut̄: s: nō omittit: q̄. s. calida: frigida: mobilia: fixa: masculina: feminina: cadē- tia: succēdētia: ascēdētia: descedētia: longa uel brevia sint: q̄ ḡbus regionibus: ciuitatib⁹: arboribus: se- minibus: aīalibus dñant̄: q̄ planetæ diurni: directi: cōiuncti: fortes: in exaltatiōe gaudio & aliis eoz̄ af- fectionibus sint: diligēter obseruat: que oia nobis i q̄driptito pto. enodat: cui cæteræ iudicia cōplētes subtendunt̄: sicuti q̄ genituras hoium interrogatiōes: quāstionēs: horāe electiōes: reuolutiōes: tū mūdi tū alia reg: cōiunctiones planetaz̄: eclypses lūnariū: mutationes tēpōe: alterationē aeris ac cometa- rum portētosam apparitionē pateficiūt: Postremo de imaginibus ac sigillis: q̄ optie caluerunt indi su-

prema astrologiæ pte nō esset scia despiciēda: sed q̄m̄ de hm̄oi uerba facere sacra nīa religione prohibe- mur: pinde ipsam una cu suis germanis atq; alunis: magica: necromatica: geomantica: aurūscina: chi- romatica: atq; hm̄oi relinquemus: ad uerā astrologiā ite: breuibus recurret̄. Hac primi ut pleriq; af- firmat̄ ethiopes iuener: gpp̄ q̄ ægnocitiū incolētes: ac serenissimo aere fruentes: syde: cursus potue- rint facilius obseruare: Aegyptii polt hos semelaboratū opus magis elimatū reddidere: mēses: & ànos scdm̄ zodiaci diuisionē cōstituētes: Quos sequi sunt aphri atq; babylonnes: ac tandem i græcos p orphe- um defluxit astrologiæ tātaq̄ huius scia cultoribus reuerētia ē hīta: ut primis illis tibis teste luciano atq; strabone: cū iter atreū ac thiesē fratres: ut régno potiri deberet altercatio cecidisset: q̄ altez̄ astro- logia supasēt̄ eū argui ad regni culmē extollendū statuerūt: thiestē ferūt: cōstellationē arietis diligen- ter ánotasse: ex quo & mythologica poetae sibi arietē aureo uellere tectū natū rettulerūt: dehic a lasōe raptū: Atreus uero scdm̄ motū solis primo motui quodām̄ opositū primus declaratū: ac mūdi occa- sum: solis ortū posuit: q̄obrē sibi graci iperium tribuere: Fabulae hic multæ adduci possent quibus lu- ce clarus apperet: astrologiā apud antiquos ī maxio p̄cio extitisse: Bellorofonta. n. aio non æquo alato cælos ascendisse: dedalū atq; icaz̄: endimionē: ac phæontona quis optios fuisse astrologos denegabit: cū endimione lunæ: phacetōte solis: cursu descriptū fuisse certo sciam⁹. Quid sibi uelle creditis Satur- nū a loue ligatū: ac exilio ppetuo damnatū: nisi q̄ suo tardo motu in ultima planetaz̄ sphæra maxie a nobis remota sit collocatus: Licurgus ille legū cōditor sūmus: nō absq; astrologiæ scia leges lacedæ- moniis sanciēs: ut nō nisi plenilū ad bella pdirēt̄ cautū reliq̄: Ac demū oēs fere gētes magno honore astrologiā psequtas inuenio: p̄ter ipsos archades q̄ ī mōtiū cōualibus positi: nō adeo aeris serenitate gaudētes: astrologiæ ignari: se aī lunā genitos gloriant̄: Poetis hinc materialē exhibētes: Pana ī arca- dia genitū: qa siluestres ac rudes hoies: nō nisi rudē ac siluestre deū nouerit eē colendū: Thaletē milesiū q̄ prim⁹ sapiēs dict⁹ est: ursæ majoris naualisq; astrologiæ iuētore: primūq; iter p̄hos de astrologia tra- cōtasse ferūt: cuius discipulus anaximander milesius: de motu octauæ sp̄e: cursu ac natura syde: multa cōscriptis: Huius deniq; scia celsitudo uel eius demōstratiōibus q̄ oēs mathematice sup̄mū certitudis gradū obtinēt: uel s̄bi: hoc est celi ac syde dignitate cōprobaf: idq; tādē unica rōne cōcludit: cū & n. mortalū felicitas in s̄bāz̄ æternaz̄ contemplatione cōsistat: p̄ho hoc ethi. x. afferēte: illa q̄ ad hm̄oi fi- nem facilius ac certius ducet scia: nobilior ac potior p̄cāteris erit iudicanda. Hæc siqdē q̄ itelligētiāe nume: ex orbi multitudine nobis oīdit: quo tandem ī dei cognitionē p̄ quā facile deuenit: ut sūmo- pere nobilis ac in primis experēda cēseaf: cōsideri cōpellimur: Nec tñ de eē suspicor q̄ astrologiā tanq̄ uanā ac falsam oīno aspernent̄: cā. s. p̄tem q̄ circa p̄nōstica se extēdit: illā principiis sacræ nostræ reli- gioni repugnant̄ assūmātes: q̄ si recte aduerterit nō mō nō repugnare: imo multo magis q̄ sit p̄hia cō- cordē fore dephendēt: illi nāq̄ mūdū genitū p̄cipiū hūisse: p̄hi ecōtra ingenitū æternū eē: illi deū id i- uidoz̄ curā gerere: p̄hi primā cām si hm̄oi iferiora curauerit uile dñt: ac demū illi hoies sua libera uo- luntate cōtra stellaz̄ influxus opari: ac illos q̄si emēdare posse cōtendūt: æq;le cōtingentiā: q̄ p̄hi negāt̄ admittētes: Quib⁹ recte discussis nō astrologos ueḡ illos q̄ astrologiæ infensi sunt sūmope dānandos cēsebim⁹: cū p̄hi a fide deuui nomē sibi ascrībat: astrologi fidei cōcordis nomē: in sequanf̄: abhorreāt ac detestēt̄: nō discernētes p̄hos post multā: longā ac cōtinuam lectionē: qd̄ pace eoz̄ dixerim: nihil p̄ter opinōes uarias Pla. Ari. & antiquo: p̄ho: asfēq; ac nihil fere p̄ demōstrationē simp̄t̄ a priori demon- strare: astrologos uero ī pte saltim theorematū: nihil opinatū sed tñ mathematicis rōnib⁹ cōprobatū atq; deductū admittere. Quantū deniq; ornamenti atq; utilitatis hæc nīa p̄fessio mortalibus afferat: cū oēs tū mecanicae tū liberales artes ipsa sūmope indigeāt: satis oīb⁹ patere p̄t̄: carpetaria nāq̄ tps quo ligna cariē nō passura icidēda sint: ab astrologo assūmit: nautica ex hac turbines p̄cellas ac uertos pui- det: armētaria sīl̄ quo tpe eq̄ emissarii equas: tauri uaccas: inire debeāt: agricultura tps quo semina q̄ libet terræ cōmittēda sit ab ista p̄quirit: metheorologici q̄uo pluuias: uertos: ac aeris qualibet ipressio- nes declararēt si huiuscē ignari fuerint: medici sine eius cognitiōe sanguinis minutionē aut farmacū ægris quo pacto nō nisi cū periculo administrabūt: Ea uero oia atq; alia malta quia ex aī dictis facile p̄cipi p̄nt: ne qd̄ humanitatib⁹ uestris tā benigne nos audiētib⁹ fastidii aut incōmodi accedat: iō ad no- stræ ofonis calcē deueniemus: Nō sum nescius. V. clarissimi. plerosq; uestrū hodierno die huc cōuenit̄ se non quo aut doctrinæ: q̄ in me uel nulla uel p̄ exigua est: aut suauitatis: uel oblectatiōis: q̄ p̄stare nō possum aliquid cōsequi se posse putarēt: Sed poti⁹ ut primū hūc nostræ laudis aditum sua p̄ntia & cōspectu honestarēt: Vobis igif̄ oībus cū meritas gr̄as: p̄ sūma eoz̄ ī me humanitate referre nō queā: quas tñ possum ac potero amplissimis uerbis nūc ago & hēo: agāc̄ & hēbo dum uiuā: Vobis uero qui bus una mecum in hoc anno munere uersari est animus: oē meū studiū: oēm̄ opam̄: diligentiamq; poli- ceor: nullus &. n. labor difficultis: nullū incōmodū graue: futu⁹ est: mō in rē uīam id eſe cognouerim: atq; utinam tantum possim quantum cupio: Præceptorem tamē me fore renuo: comitem potius spon- deo: & quicquid de lectionibus nostris scire cupietis: id ego ipsum una uobiscum scire conabor dixi.

vtilitas astro-
logie mecani-
cis & liberali-
bus

Sylvius Laurentius a portu Caballenus: Clarissimo artium Doctori: ac Astrologiae consultissimo do-
mino Bartholomeo Vespucio felicitatem.

Vantum mihi semp: de tua eruditione: sim pollicitus: eruditissime Doctor: quāq; id iure po-
tuerim: nuper tamen ex iis tuis: in Sphæra mudi annotationibus: quas pxime decentissimo
ordine distinctas: ad me dederas: idibus Nouēbris pspicue accepi. Quibus certe sum tuo i-
genio atq; diligentia nō mediocriter delectatus. in Astrologia. n. Polyhistor nūcupari meri-
tissimo potes. Enīero q; in hoc Codice salebrosa aī hac sentiebanī. adeo ea cōnixus es leuigare: ob-
scura illuminare: nodos enodare: tortuosa corrige: ut unicuiq; poterit esse familiaris: suūq; quasi ma-
nuale: & ad Astronomiā capessendā Enchiridion: in qua si quid durum uidebit: id castigationū tuage
expolitione emolletur: ac leuigabit. Et sicut non minus libenter q; diligenter iugū labore operā dedi-
cti: ut opus castigatissimum publicaret: oīscg in eo nocturna caligo īmissa luce discuteret. ita ego spe-
ro hæc tua annotatione candidis lectoribus minime fatura ingrata: minimeq; infructuosa: incuben-
tibus potissimum Astrologiæ. Quæ quidem cognitio studiosis solet esse nō iniucunda. Et enim a rege
terrenarum contemplati: mentes nostras euocat: ad spectandā cælestia: ad cursus syderum: status pē-
tendos: ad superas fides noscitandas. Hæc sane efficit: ut homines parum a diis distare uideantur. Sed
ut a diuerticulo in uiam reuertamur: addidisti operi quoddā Roberti compendium linconiensis nunq;
editum: quod sciam: ac quæstiones Cardinalis Cameracensis haud inutiles: necnon figuræ complures
mathematicas: quæ ad scientiam pertinere uidebantur: quæ usui nobis essent: prodesseq; posteritati.
Taceo copiosissimam: & disertissimam orationem: quæ oratorias omnis uirtutes complectitur: quam
item more pictorum Parergon adieci: quia ueluti condimentis Nauseosus lassescens conuiuæ sto-
machus reficeretur. Docti. n. reperiuntur persæpe multi: Sed qui idem & ingenio polleat: & eloquio: eo
rum est in numero reponendum: quoq; raritas cum phœnix comparetur. Floruit eloquètia Demosthe-
nes inter græcos omnis: Sed idem fuit ingenio tardiore. Videmus etiam poetam eminentissimū: ora-
tione pedestri minime ualuisse: Versu uero claruisse plurimū contra. M. Tullium soluta oratione fuit
illustris: cum ne posteris quidem locum dederit. At uersu fuisse indocto simillimum: & legimus: & iudi-
camus. Te autem Bartholome (ut in hoc uidi Gymnasio Patauino) nō magis uno genere: q; alio: atq;
alio delectaris. Cum nullam scientiam intentatam reliqueris: quod nemini unq; latinoq; fortasse con-
tigit. Perge igitur quæso prout facis. Hæc. n. tuæ naturæ docilitas: Hæc multiuaga doctrina spondent
talem te futurum: ut quandocuq; in patriam repedare destinaueris: domitioneq; capescere eris non
minimo illi emolumento: atq; ornamento. Vale Sylviū tuūm ut soles ama. Patauio quanto Nonas
Decembris: a natali christiano. M. d. vii.

Quæstori Patauino Laurentio donato Patricio Veneto Franciscus Capuanus Sipontinus Arti-
um ac Medicinæ Doctor. S. .P. .D.

TAmetsi humanæ uitæ imbecillitas Laurenti Donate uariiq; casus (quibus nostræ sæpe co-
gitationes in medio curriculo franguntur atque corruunt) me crebro admonuerunt: ut no-
tros cōmentariolos in sphæram tandem exiberem. Eos tamen in nonum annum Horatio
auctore constitui præmere pariter & quiescere: ut ad eos aliquando tanquam alienos redi-
rem: & ut ad posteros emendatores peruenirent. Verum quom perspicere: te non mediocri teneri desi-
derio cognoscendi syderum rationem & legem: ac cæli structuram elegantissimam: unde & mundi no-
men inditum est: opere preicum duxi præstituto tempore non expectato nostras uigilias repetere: tuæ
que pro uiribus non de esse uoluntati. Nam quāuis minime sim nescius: tui ingenii acumen humani
tatis studiis ac philosophia exculti nostra non indigere explanatione. Tamen hoc te labore reipublicæ
detentum curis leuandum existimau: quare innata humanitate qua litteratos omnis amplecteris atq;
foues: suscipe hoc munusculum meæ in te pietatis testimonium. Quod quālulumcunq; astronomiæ
studiosis collaturum sit: id omne tibi acceptum ferant. Vale mi unice patrone.

Ioannis de Sacrobusto Astrologi Celeberrimi Spericum Opusculum cum breui & utili expositione
Eximii Artium ac Medicinæ Doctoris Domini Francisci Capuani de Manfredonia astronomiam in
Patauino Cymnasio Publice Legentis Feliciter Incipit.

PROLOGVS

Icut uult philosophus in principio sui libri de anima dupliciter scientia aliqua no-
bilius alia prædicatur: primo dignitate subiecti: cuius ratio est quia subiectum est
materia & causa circa quam scientia uersatur & est modo nō est ambigendū cæte-
ris æqualibus causa nobiliiori exētum eius esse nobiliorē: & hoc est qd; idez
præfat⁹ philosophus scđo de cælo. xii. metha. &. xvi. de animalibus cōfirmat q; me-
lius est parum scire de re & subiecto nobiliori q; multum de uiliori: quare melior ē
scientia nobiliorsimo ob scientiā uilioris imperfici & uilescit ut idē. xii. metha.
physicæ q; nō eēt nisi uilitate subiecti: certū ē igit scientiæ dignitatē ex subiecto &
materia circa quā ipsa uersat̄ attēdi debere: scđo scientia nobilitas demōstrationis
certitudine & mō procedendi: qm̄ cum rō formalis sciētia sit causæ cognitionis: & ex ea ad effectū pcel-
sus uel ecōtra in dupli materia demonstrationis ut habet in p̄rio posse, q̄to huiusmodi noticia eoge
firmior est: tāto & scientia nobilior: tāto autem noticia est firmior: quāto processus certior & demon-
stratio uigorosior: quare certitudine modi demonstrati scientia quælibet nobilitatur: astronomia au-
tem utrq; modo reliquas scientias uincit & excedit: primo quidem nobilitate subiecti: subiectum
nanq; eius est corpus cælestē: quod ueluti inferius declarabo per corpus mobile circa medium impor-
tatur: tale autē cum sit substantia: nobilius est subiectis scientiæ mathema. quæ quidem quantitates
sunt: ut magnitudo: & numerus: ut omnes satent: præterea quoniam in generabile icorruptibile quod
nec intensione crescit: nec retractione minutur: nec uariatione permutatur: sed semper in propria ui-
su se naturæ subsidiis nixum custodit: primo de cælo & mundo: qd; ob eius excellētiam locū nobilio-
rem altiorem ac principio primo propinquorē sibi uendicauit: & mediator astracto & corruptibiliū
Auer. primo cæli commento uigesimo secundo: quinimmo omniū generibiliū & corruptibiliū cau-
sa ex omniū sententia philosophoz: corpus cælestē inter omnia corpora præstantissimum est: qua de
re astronomia excellit & mathematicas scientias & naturales disciplinas: minime autem diuinam. Est
& secundo scientia hæc nobilis & dignissima demonstrandi certitudine & firmitate: probat nanque &
demonstrat certissimis rationibus: uidelicet mathematicis demonstrationibus: in quibus nulla interci-
pitur ambiguitas: sed retinent certitudinis gradum supremum Auer. secundo methaphysicæ comen-
to. xvi. testante, qua de re ratione procedendi & naturalem excedit & diuinam non autem mathema.
& hac de causa philosophus secundo phy. uocat astrologiam medianam inter naturalem & mathe-. per
participationem: participat nanque naturalis scientiæ subiecto immo nobiliori parte eius subiecti: &
ideo ea dignior: modo uero procedēdi utī mathematicali: ut est uidere in libris theorica astronomiæ:
præsertim in Almag. ptole. & ideo certissima est prædicāda. grandis est igit dignitas & utilitas astro-
nomiæ disciplinæ: quam quoniam nemo bene adipisci poterit absq; hoc opere sphærico: cum i eo ra-
dices principia & fundamenta quibus ignotis astronomia periclitabitur: breuiter succinte & ordinate
traduntur: quare nouitius hanc disciplinā cupientibus aditū est & uia patens: eiusdem operis quāta sit
utilitas dignitas & excellētia facile liquet: ausim nāq; dicere & fateri esse tantam quāta est totius scien-
tiæ: quinimo i eo tota theorica astronomiæ in uniuersali cōtinetur & cōfuso: huiusmodi nāq; pars to-
ta uersat̄ circa figurā & situs uniuersi & p̄cipue cæli: circa motus primi mobilis: & orbes & motus infe-
riorū sphæraḡ: quæ oīa siq; bene cōsideret i hoc p̄uo ope cōpræhēdet: i p̄rio nāq; tractatu figura & si-

ca aliq; c
nobilior alia
dupli. l. bñ.

subiectū
astronomie

Quid ḡphen
vit auctor in
m̄. tra. i. d. li.

Tractatum de sphæra quatuor capitulis distinguimus.

Sphæra igitur ab Euclide sic describitur. Quia subiectum in scia est illud circa quod principaliter uersat eius ois consideratio: subiectum nominatum eo q̄ in scia subiectū & determinat: de eo nāq̄ proprietates & passiones cōcluduntur: & materia existit circa quod alia speculanſ: & sphæra quæ p̄ corpus mobile ad ubi circa medium: inq̄tum mobile importat in præsenti opere est subiectum: ut diximus: cōueniens est ut de sphæra partibus eius & passionibus in eo determinet. Quæ q̄ dem determinatio quadripartita est: scđm q̄ in quatuor tractatibus agit. Primo nāq̄ difiniſ sphæra & eius indiuisibilia. ut centrum axis & poli sphærae: eaq̄ diuidit. Multa quoq̄ astronomiae principia declarantur: ut q̄ sit forma mundi: q̄ cælū moueat ab oriente in occidentem: q̄ cælū sit sphæricum: q̄ terra & aqua habeant figuram rotundā: q̄ terra sit in medio & centro totius: q̄ sit paruæ quantitas & ad instar pūcti respectu sphærae: q̄ immobile & fixa in loco suo naturali: & demū eiusdem quātias demonstrat: quibus negatis non tm̄ effectus astroꝝ confunderent: immo eorum scientia totaliter nobis abnegaretur.

Nouitiis adolescentibus ad astronomicā rēp. capessendā aditū impetratibus p̄ breui rectoꝝ tra mite a uulgari uestigio semoto: Ioannis de sacro busto sphæricū opusculū: cōtraꝝ cremonēſia in plāetarꝝ theorica delyramēta loānis de móte re ḡo disputationes tā accuratissimē q̄ utilissimæ. Necnō Georgii purbachii ī eorūdē motus plānetarꝝ accuratiss. theoricæ dicatū opus: utili ſerie contextum inchoat.

PROOEMIVM
RACT Atum de Sphæra quatuor capitulis di ſtinguimus. Dicturi priori cōpositione sphære: qd sit sphæra: qd eius cētr̄: qd axis sphærae: qd sit polus mūdi: quot sunt sphærae: & que sit forma mūdi. In

ſedō de circulis ex qbus sphæra materialis cōponit: & illa ſupcœleſis quæ p̄ iſtā imaginat: componi intelligitur. In tertio de ortu & occasu ſignorꝝ: & de diuersitate dieꝝ & noctiū quo ad longitudinem & breuitatem: cuius diuersitatis cauſa eſt ortus & occasus ſignorꝝ diuerſitas: & tertio de diuisione terræ habitabilis ī climata: in quibus huiusmodi diuersitas con tingit ibi. SIGNOR VM aut̄ ortus. Quarta & ultia huius libri ſpeculatio erit de sphæris aliis: a prima de sphæris uidelicet planeta rum & eorū motibus. Et de quadam paſſione eorū. f. de eclipsis: & hoc in quarto tractatu ibi. NOTANDVM q̄ ſol habet. B. tractatum &c. Auctor præmittit prooemium in quo primo captat beniuolentiā ex huius ſciētiæ nobilitate & dignitate: cum dicat ſe uelle tractare de sphæra mundi: de iſta machina in qua nos habitamus: iucundum nāq̄ eſt ho minibus hunc mūdum incolentibus: eius cō paginem ac tanti domicili ordinem nō ignora. Reddit etiam auditores dociles ex opis breuitate: cum quatuor capitulis ſe omnia complecti uelle, p̄mittat. Ultimo facit attentos: cum ſe difficultia declaratur: ostendat. De ordine nāq̄ cæloꝝ: atq̄ elementorꝝ natura: ſitu: figura: motibus: & q̄titate: maxima inter antiquos diſceptatio ſuit: Quidam totam etheream regionem unum & continuū: quidam plura & diſcontinua: hi octo ponunt sphæras: illi nouem: alii decem: quidam Solem im

Diffinitio sphære. Capitulū primum.

Sphæra igit̄ ab Euclide ſic describitur. Sphæra ē trā ſitus circumferen tiā dimidiī circu li quotiēs fixa dia metro quoūſq̄ ad locum ſuum redeat: cōcunducit: idest Sphæra eſt tale rotundū & ſolidum quod describitur ab Arcu ſemicirculī cōcunducto.

Ecclesiastica ſcīentia
Diameter ſit

*perfecta de aliq° h̄i sc̄ia ex trib⁹ de aliq° sc̄ibilis
et declarat aristo. p° posteri. P. bñ.*

CAPITVLVM

mediate supra lunā in secundo loco statuerunt: quidam in quarto: elementarē autem regionē alii ex uno: alii ex pluribus cōponi credebat: quoꝝ alii certū numerū statuerūt: qdā ifinita dicebat: aliq tā elemētis q̄ iplis corporib⁹ cælestib⁹ uarias figurās tribuebat: diuertitas aut̄ opinatiū arguit difficultatē in re: h̄c igit̄ oīa ac multa alia a nō auctore in primo capitulo breuissime declarant. In scđo uero: noīa ac diffinitōnes circuloꝝ sphærā materialē integrantiū: cui simile cælestē illam imaginamur optime ptractat. Tertiū uero diuersum ortū & occasum signoꝝ: diez naturaliū necnō artificialiū uarietates: ac terræ habitabilis i clima partitionē: res cognita difficillimas nobis absoluit. In ultimo oīa fere quæ in theoricis planetar⁹ lōgo sermone ptractant: cōpendiose perstringit. circa sitū orbitū: planetar⁹ spheras integrantiū: ac motum ipsoꝝ: & causis eclipsiū: quæ oīa apud antiquos maxime dubia fuerūt: cū aliq eccentricos & epicyclōs negauerit: alii cōcedētes plures aut pauciores posuerit: alii motū ppriū sphærarum ab occidente in orientē nō crediderint: quæ oīa apte auctor ipse q̄tum ad introductoriuꝝ spectat nobis enodabit. Vnū ē notadū q̄ nō iniuria opus hoc suū tractatū appellauit: cū in eo nō serues ordo sicut fit in aliis libris: semp. l. pce. dendo de magis noto ad minus: nam in principio quando declarat quid sit sphera recta & obliqua: hoc declarat p circulos æquinoctiale & orizota: q̄ nō declarat nisi in scđo capitulo de circulis: ut ibi uidetur.

Circa partē primā est notandū q̄ pfecta de aliquo sc̄ibili h̄i sc̄ia ex tribus. Primo ex diffōne & expositiōne pfecta illius sc̄ibilis. Si. n. subiectū nō declaret sed ignotū remaneat: qualiter de eo sc̄ia acqret. Secundo sc̄ia pfecta alicuius cōsistit in eiusdē diuisione in partes: nīl nāq̄ diuidat nō distictē sed cōfuso mō tñ co gnolcat. Tertio cōplet sc̄ia in notificatiōe partū sc̄ibilis & ei⁹ passionū: ur declarat Aristo. prio posteriore. Non. n. sufficit scire subiectū & ptes h̄re: sed ptiū pprietates & passiōes nō ignorare requiritur: ut scientia cōpleat. Hac de cā uolens auctor pfecte sphera notificare eā primo diffinit. Secundo sphera diuidit ibi. SPHAERA aut dupl̄ diuidit. Tertio uero partū motus determinat & pprietates ibi. VNIVERSALIS aut mūdi. Sphera aut dupl̄ cōsiderari pōt. Primo mō q̄tū ad fieri. Scđo mō q̄tū ad factū eē: igif eā dupl̄ notificat. Primo diffinitione primo mō q̄ mathematica est magis & imaginatoria. Scđo uero secundo mō diffōne naturali magis & reali ibi. SPHAERA etiam a Theodosio. Pro lucidiori noticia diffōnis utriusq; notandū est primo: q̄ sicuti h̄i in principio elemētōe Euclidis. Figura est q̄titas termino ul̄ terminis clausa & cōtentā. Siquidē oīs q̄titas ut naturales demonstrant finita est & terminata. Terminū aut q̄bus oīs q̄tias terminas: ut ibidē uult Euclides & p̄hs in pdicamētis sunt triplices. pūcta. l. lineāe ac supficies: sed q̄a pūcta q̄titatē nullā claudūt neq̄ figura cōsequēter: sed lineāe tñ & supficies: figura oīs lineis tñ uel supficies: pūcta aut minime primo terminas & cōtineat: & si qđē ea lineis claudat: ex quo lineāe termini sūt supficies & figura diceat supficialis. Si uero eadē supficies: cōtineat: q̄a supficies termini sunt corpora: corporalē figura noīauere: q̄a igif termini q̄b⁹ figura terminans nō sunt plures his: neq̄ figura ipsa plures erūt. Præterea figura supficialis ul̄ terminas linea una tñ: q̄ rotūda erit: q̄a linea recta neq̄ una neq̄ duæ figura claudūt p.v. petitionē primi elemētōe: & talis erit circulus & figura circularis. Vñ circulus est figura plana. i. supficialis unica linea circulari cōtentā: & h̄c linea circuli cōtines circūferentia dicta est. Vel terminat figura plana plurib⁹ rectis lineis: & tūc uel trib⁹: q̄a duæ nō claudūt (ut dictū est) figura: & cōsurgit triágulus. unde triágulus est figura plana recti linea trib⁹ rectis lineis cōtentā: uel q̄truoꝝ & dicis q̄drāgulus: uel qnq̄ & uocata est pētagon⁹: & ita ulteri⁹ singulis numeris a trinario p æq̄litatē lineāe figurae planae singulā pducūt & ab eisdē numeris denōianſ. Eodē quoq̄ mō figura corpora ul̄ terminat supficies unica & simplici: q̄ rotūda est p fundamentū idē: & h̄mōi figura dī rotūda. Quæ si supficies eā terminas & claudēs nullā heat eminētā & depressionē: imo p totū sit æqualis & æquali distas a cētro dicta est sphera. uel corp⁹ sphæricū. Si uero nō sit pfecte rotūda: imo oblōga ut ouū: uel lata ut lēs: uel eminentiā aliquā possidēs & depōsitionē rotūda erit: sphærica uero minime: q̄ si lōgitudinē h̄eat maiore: oual: si uero latitudinē: lēticularis: si aut̄ depōsitionē & elevationē: rotūda irregularis dī. At si supficies plib⁹ terminat: ul̄ q̄truoꝝ & dicis piramis trilatera: ul̄ qnq̄ estq; piramis q̄drilatera: ul̄ sex & fiet cubus: ul̄ octo & erit octocedrō: & ita de aliis q̄s q̄a Euclides optie. psej⁹ nō curo alī exēplificare. Scđo ē notadū p declaratiōe p̄iæ diffōnis positae. ii. elemētōe ppe p̄cipiū: q̄ h̄mōi pdicatio sphera ē trāit̄ nō est idēptica & essentialis: q̄a diffinitū qd̄ est sphera corp⁹ ē de pdicamēto subſtatiæ. Trāit̄ aut̄ cū sit motus localis i pdicamēto actiōis ul̄ pafſionis locaſ. Mō ea q̄ sunt in pdicamētis diuersis: idēptice & essentiali p̄dicatiōe affirmatiua de se inuicē minime pdicat̄: sed bñ negatiue ut h̄t p̄io poste. q̄re falsa ē h̄c pdicatio idēptice: uege erit pdicatio cālis ita itelligēda. Sphera ē trāit̄. i. corp⁹ causatū seu cāri imaginatū ex trāitu: qd̄ uege est scđm mathematicā imaginationē. Imaginat̄ nāq̄ mathematici lineā motā cāre supficiē: & supficiē corp⁹: & ita i pposito li- neam circūferentiāl medietatis circuli moueri uolitione cōpleta & supficiē cōuexam sphera pducere.

Tertiū est notadū ceu ex dictis liqt circulū unica tñ circulari linea & rotunda terminari & cōcludi: q̄ linea dēa ē circuli circūferentia. i. linea circuēs & cōcludens circulū. Lineā uero recta p cētrę circuli trāies usq; ad circūferentia ei⁹: diameter dī circuli: ut p̄i p̄i p̄cipiō Euclidis. Est nāq̄ diameter linea recta p cētrę circuli trāies: applicas extremitates ei⁹ circūferentia: diuides circulū i duo æq̄lia. Capiat ita q̄ diameter a b: cui medietas circūferentia circuli a c b ifixa circūuoluat: diamet-

Vñ circulū ē r̄i d̄.
h̄es ēt de diffimil
ei⁹ i glōla lōp p̄
lectioꝝ. n. c. huig.

PRIMVM

tro nō mota: donec circūferentia dicta redeat ad locū suū. i. ducas pfecta reuolutione: uege quo circūferentia redeat ad cū uoueri icēpit. In spacio nāq̄ illo imaginat̄ descriptū eē corp⁹ qđdam rotundū: qd̄ sphera seu sphæricū corpus noīat: qd̄ qa i plāno melius & clarius declarari nō pōt: sed materiali instiō patescit pfectiorē explanationē lectorib⁹ reliquo. B. Circa primā sphæræ diffōnem aduerte q̄ aliq i hoc culpat euclidē cū ipe figurās mathematicas p motū diffinire uideat: cū motū nō ab alio q̄ a naturali cōsideret: qb⁹ rñdem: aliū eē motū a mathematico cōsideratū: aliū a naturali: nā naturalis cōsiderat motū q̄ est ad ultiorē pfectiōne & ad terminū: de quo Aristo. loq̄ in physicis: sed mathematico nō cōsiderat nisi quedā motū trāsumptiuū: scđm imaginationē tñ: cōsiderat. n. q̄titatē abstrahēdo a substātia ac cāteris pdicamētis: pter q̄ a situ: uñ si uacuū posset dari i rege natura mathematicus i illo suas figurās demōstrarer: cōsiderat igif motū nō ut facit naturalis: licet p quodā fluxu imaginario ad hūc uel ad illū sitū: cū ex lineis alī & alī inuicē cōcurrētibus figurās spēs diuersē pducāt. Et hoc est q̄ apud mathematicos dici solet ex fluxu pūcti lineā: ex lineā fluxu supficiē: ex supficiē fluxu corp⁹ cāri: cū hoc tñ apud itellectū locū ac ueritatē h̄beat. Igin⁹ libro primo hāc eandem sphæræ diffōnem eleganter sic exprimit. Sphera est spēs qdā in rotū do cōformata: omnibus ex partibus æqualis apparet: unde reliq̄ circuli finiunt̄: huius aut̄ exitus neq; initium pōt definiri. Ideo q̄ in rotūdo omnes tractus: & initia & exitus significari possunt.

SPHAERA ēt a Theodosio. Sphera est solidū quoddā una supficiē cōtentū: i cuius medio pūctus est a quo oīs lineāe recte ductæ ad circūferentia sūt æq̄les. Et ille pūctus dī centrū sphæræ. Lineā uero recta trāies p cētrę sphæræ applicas extremi tates suās ad circūferentia ex utraq; pte dī axis sphæræ. duo qdē pūcta axē terminatiā dī poli mundi.

tñ. i. lōgitudinē & latitudinē. At q̄ figurās corporaliū plures sūt spēs q̄ nō sunt sphera: ut supius inotuit. Sphera nāq̄ spēs est figurās corporalis: qd̄ denotauit cū addidit qđdam. i. e. corp⁹ p̄ticulare & determinatū: nō aut̄ oē. Ad hoc igif ut differat a reliq̄ figurās corpeis: q̄ nō sunt sphera. Scđm adiecit dī. l. unica supficiē cōtentū. Aliæ nāq̄ corpea figurāe: plib⁹ supficiēb⁹ cōtinēt: ut supra declaraui. Sed q̄ figurās cōtētāe unica supficiē: aliæ sūt oblōgæ ut ouales: aliæ uero dep̄ssæ & latae ut lēticulares: q̄ & si rotūda sūt: ut supra claruit sphera dici nō debēt. Aliæ uero sūt rotūditatis pfectæ non h̄ntes dep̄ssione uel eleuatione ut sūt sphæricæ: ut distiguat̄ sphera a primis: tertia adiūxit dī. l. i. cui⁹ medio pūctū ē: a quo oīs lineāe duæ ad circūferentia sūt æq̄les. In figura nāq̄ ouali lōgiōres sūt lineāe a medio ad pte oblōgā & acutiorē duæ: q̄ ad pte dep̄ssam: & ita i aliis figurās nō regularib⁹ h̄ntibus. l. dep̄ssione & eleuatione: quās supficies nō æquali distat a cētro & medio ei⁹: neq̄ cōsequēter lineāe ductæ a medio ad circūferentia æquant: & ita h̄ explicatio pfecta diffōnis sphæræ q̄ fuit secūda. In hac pte aliq̄ logicātes pueri dubitant. Cū sphera & corp⁹ sphæricū sit subiectū i hoc ope. subiectū aut̄ i sc̄ia supponit̄ nō tñ q̄ uege qd̄ p̄io poste. Debiuit igif diffō sphera hic p̄suppōi & nō declarari. Sed hi nō aduertūt q̄ gd̄ i sc̄ia p̄suppositū nō ē qd̄ rei sed qd̄ noīs. i. significatū noīs: ut oīs cōcedūt i p̄io poste. Significata nāq̄ noīum (cū ad placitū significet) nō p̄nt pbari: & ita hic suppositū ē qd̄ hic terminū sphera significet. Significat nāq̄ corp⁹ rotūdū pfecte: cum noib⁹ ut plures utunq; utendū sit. vi. topi. Diffōnes aut̄ spherae qd̄ rei: declaratæ sunt ut patuit. Præterea & si qd̄ i sc̄ia supponat̄: nō tñ excludit q̄ possit declarari & notificari: nō tñ debet demōstrarī & fortiōne pbari: q̄a tūc nō supponere: & ita ad ppositū diffōnes spherae nō sūt pbaræ: sed declaratæ tñ eo mō: quo subiectū i oī sc̄ia notificat̄: hoc nāq̄ nullo mō incōuenit. Et qm̄ sphera descripta ē p mediū: cōsequēter declarat mediū spherae: & alia q̄ sūt de rōne ei⁹ i cētu mouet̄. Vñ dicit q̄ pūctū i medio spherae æqdīstas a q̄libet circūferentia pte: cētrę dī est sphera: uerbi ḡra. Sphera a b supra pūcto c descripta: a quo oīs lineāe duæ ad circūferentia sūt æq̄les. c. igif punct̄ cētrę spherae diceat: & tale ē mediū terra: terra nāq̄ ē i medio cēli ab oī pte eius æqdīstas. Si aut̄ p dī cētrę recta linea ducas: extrema ei⁹ utraq; ex pte applicas circūferentia spherae: & sphera diuidēs i duo æq̄lia: axis spherae uocat̄: ut a c b pp̄ latitudinē quā h̄et cū axe curri: sicut nāq̄ rota curri uoluit circulariter sup̄ eius axe: ita sphera imaginat̄ uolui sup̄ axe h̄at: h̄et autem se axis ad sphera: ceu ad circulum diameter: sicut nāq̄ diameter trāies p mediū circuli: & extrea ei⁹ applicas circūferentia diuidit eū i duo media: ita axis spherae: uege diameter i plano scripta ē. Axis uero i sphærico. Pūcta uero duo

b ii

Qnid sit centruꝝ
Axis qd̄ sit spherae
dīm̄ diametriꝝ
axis

Dubita.
Quare diffi-
niot sphera
pmotu ꝑ
motu nō ab
alio q̄ a nāli
glideret.

Tolidiꝝ plani
dīm̄ dīm̄ qd̄ sūt.
ut supficiē
ut dīm̄ ē
fo. oī i sc̄ia
i diffiniciā
circuli.

Dubita.
Quare sphera
nāq̄ sit subz i
hoc ope: cētāt
supponi. p. pte.
rīto declarari
i notificari h̄ic
declarat̄.

corporis & huius motu. II. phys. 7
p. de celo.

3

a nobis: quia in nono loco sita: quo ordine utis autor q̄n dicit. Sphæra scdm substantiā diuidit in sphæras ix. s. sphærā nonā: nonā uidelicet à nobis sigdē sphæra lunæ prima sit: postea uero q̄n subdit q̄ primū mobile dī: intelligit q̄ illa iam dicta nonā ordine quo ad nos: prima sit ordine naturali: uocat nāq̄ primū mobile q̄a primū est corporis recipientiū motū: ex quo mouet a prio principio: cā exīs motū corporis alioḡ ut ifra declarabo. Vt̄ aut̄ primū mobile nonā u' decia sit sphæra a nobis: hoc ē dicere an sphærae cælestes sint. ix. uel. x. regrat̄ in expositiōne nāa theoricae sup̄ theorica. 8. sphæræ: in q̄one q̄ q̄t̄ an sup̄ sphærā viii. orbis alter sit ponēdus p̄ saluādis appetitiis: i q̄ plures opinione & modū quo numer⁹ sphæræ sit cō prehēsus declarauit. Scđo ē notandū q̄ sub hac nona sphæra īmediate situat̄ alia sphæra a nobis locum possidēs octauū: firmamētū nūcupata. Cuius rō est q̄a stellæ oīum q̄ in cælo uiden̄ duplex ē maneris: q̄ dā nāq̄ dīr fixæ: i eadē sphæra situatæ: nō motæ nisi ad modū sphæræ illi⁹: q̄ fixæ dictæ sūt nō q̄a nō moueāt: q̄a s̄ēs demonstrat̄ eas moueri dupli hæt̄ motū: ut i theorica de. viii. sphæra declarauit: & ēt q̄a sūt corpora naturalia motū h̄nt̄. Sigdē corpor⁹ ēt̄ h̄t̄ motū. ii. phys. & prio de cælo: neq̄ ēt̄ fixæ: cum p̄ se nō moueāt scđo cæli: īmo īfixæ cælo: moueāt tñ ad motū ei⁹: sed fixæ dictæ sūt: q̄a sp̄ seruat̄ eadē figurā: & fixū sūt nūq̄ uariat̄: sed sp̄ ī eadē sunt p̄p̄igatae & distātia. Aliæ uero sūt stellæ: q̄ pp̄ hoc q̄ fixæ sūr i orbib⁹ plurib⁹ & diueris: q̄ nō moueāt æq̄li uelocitate: īmo eoz̄ alig tardius & alig ueloci⁹: ut ifra patebit: & i Almag. & libro theoricæ declarat̄: nō seruat̄ eadē figurā sp̄: īmo q̄nq̄ pp̄inquieres & aliq̄n distātiores adiuicē sunt: & diueris aspectib⁹ se aspiciūt: & hm̄oi stellæ planetæ grāce q̄d errātes latine sonat̄ noīatæ sūt: eo q̄ errāt nō eo: dē mō se h̄nt̄ sp̄: adiuicē cōparati. Mō aut̄ q̄a sphæra octaua a nobis ceu ifra pbabo stellas fixas oēs h̄t̄: & desert: nō īmerite firmamentū noīata ē: hoc est stella deferēt̄ planetas & stellas firmas & fixas. Tertio notandū est q̄ sphæræ deferēt̄ planetas & stellas erraticas sūt septē: eo q̄ totidē sūt illæ stellæ singulæ singulis i sphæris infixa: quæ ordinē iferit̄ pbabo: q̄dē sphæræ q̄a sunt corpora adiuicē se cōtinentia: nō est possibile q̄ sint eiusdē q̄titatis: cōtinens nāq̄ corpus maius est contēto. iii. phys. Mō q̄a ita est q̄ sphæra Saturni sup̄ior alias cōtinet̄: iter oēs planetar̄ sphæras maxima est: seq̄ deinde sphæra Iouis. Tertio sphæra Martis. q̄rto Solis. q̄nto sphæra Veneris: deinde Mercurii: ultia uero & minima sphæra lunæ q̄ tñ cōtinet̄: & nullā alia cōtinet̄: & hæc figura in textu demonstrat̄ optime. B. no. q̄n dicit primus motus: q̄ possum⁹ subtil̄ sic exponere uidelicet: q̄ nūq̄ cōsiderando motū dicem⁹ illū esse ultimū motū: sed bñ dicem⁹ ēc primū: p̄ quādā sup̄abūdātiā: q̄a ab eo oēs aliā inferiores sphæræ rapiūt̄: sed q̄n nos nō cōsideram⁹ motū: bñ tūc dicem⁹ illā ultimā sphærā: halij hebē rodā primo libro q̄driptiti capite scđo de stellis fixis & erraticis sic ait: Quod aut̄ dixit planetas erraticos: dixit p̄ eo q̄ habeāt retrogradationē: directionē: altitudinē: & dep̄ssio: nē: cursum festinū & tardū. Et stellæ fixæ de qbus dixit: sunt oēs aliā stellæ q̄ sunt in cælo & sunt dictæ fixæ: q̄a sp̄ sunt uni⁹ modi una. s. ab alia elongata: & hoc si r̄ ab eqnoctio & zodiaco & semp oēs de uno mō mouent̄. Macrobi⁹ quoq̄ libro primo de somnio sic ait: quas iō ueteres errare dixerūt: quia & cursu suo ferunt & contra sphæræ maxime. i. ipsius cæli impetū cōtrario motu ad orientē ab occidente uoluunt̄. De ordine sphæræ nō parua apud antiquos disceptatio fuit: ac p̄sertim quo nā in loco Solis sphæra locanda sit: plato una cū ægyptiis Solē īmediate supra lunā locare uolūt̄: cū nūq̄ uisū aut auditū fuerit solē ab ali. quo planeta eclypsim pati p̄terq̄ a luna: ergo debet esse īmediate supra ipsam: nā si quis alius plura īterponeret̄ inter solē & oculū nīm: eclypsaret̄ solē: q̄e q̄nq̄ aut a uenere aut a mercurio eclypsim passus eēt: sed hoc nūq̄ nec uisū nec auditū fuit ergo: Et licet aliā rōnes adduci possent̄ hæc est fortior cæteris. Ptole. aut̄ una cū caldeis Solē quartū locū obtinere dicūt̄: nā si sol īmediate supponeret̄ lunæ: tūc nō seruat̄ ordo uniuersi neq̄ p̄portio: q̄. s. sol & luna deberet̄ replere fere tantidē spaciū: q̄tū qnq̄ reliq̄ planetæ ut igit seruat̄ p̄portio: melius est in q̄rto loco ipsum collocare: quæ rō cōfirmari p̄t̄ quadā silitudine: nā aristo. prio metheo. pbās q̄ supra aerē locādus sit ignis: arguit ex p̄portio elemētōz̄: nā si spaciū q̄ est a superficie aq̄ ad cōcauū lunæ: solo aere īp̄leret̄: tūc destrueret̄ analogia debita ipfis elemētis: sic a pari dici p̄t̄ i sphæris planetar̄: aliā rōnes ponunt̄ ab albumasare in suo īt̄roductorio quæ facile refelli p̄t̄: nos igit q̄m i hac materia nō p̄t̄ rōnes adduci demōstratiue: iō utriusq̄ rōnes soluēmus lectorib⁹ relinquentes ut partem sibi magis grata accipiāt̄. Et primo ad rōnes pl. r̄n̄def̄: dicēdo q̄ ītepositione absolute corporis opaci inter oculū nostrū & solē: nō est cā adeq̄ta & sufficiēs ad causandā eclypsim: sicut patet q̄ si q̄s accipiat amigdalā & ap̄ propinquet̄ ipsam oculo p̄ unū digitū: poterit eclypsare solē respectu illi⁹ oculi: quæ eadē in alia distantia puta distās p̄ decē pedes: modicā partē eclypsabit̄: iō in p̄posito dico q̄ ultra ītepositionē regis̄ appropinquiō: ac certa & debita distātia iter corp⁹ opacū ac luminosum: cū igit uenus & mercuri⁹ sint maxie Soli p̄p̄ qui: ac a nobis multū elōgati: iō data eoz̄ ītepositionē iter nostrū oculū & solē: iō nō eclypsant̄: quē luna eclypsabit̄: cū magis nō oculo pp̄inq̄: ac a sole distās reperiat̄: his adde q̄ ex p̄spectuoz̄ s̄nia q̄t̄ opacum corpus magis luminoso appropinquat̄: tāto opacū luminosius reddit̄: q̄ ueneri & mercurio cōtingeret̄: Et sic rō Pla. celsat̄. Rationes Ptole. p̄t̄ etiā faciliter solui: cū aliḡ forte dicere posset: in sphæris illis nō seruat̄ ītepositionē: eo quia sol & luna ex quo sunt duo luminaria: rōne nobilitatis maius spaciū replent p̄portio nabiliter q̄ cæteri planetæ: ac rōnē aristo. cōcludere: quia elemēta ex quo habēt qualitates contrarias: i. cōtinua sunt ad inuicem actione & passione: & destrueret̄ uniuersum si illoq̄ analogia corrumperetur: in

continens nāq̄ corp⁹ maius
ē contento. m̄. phys.

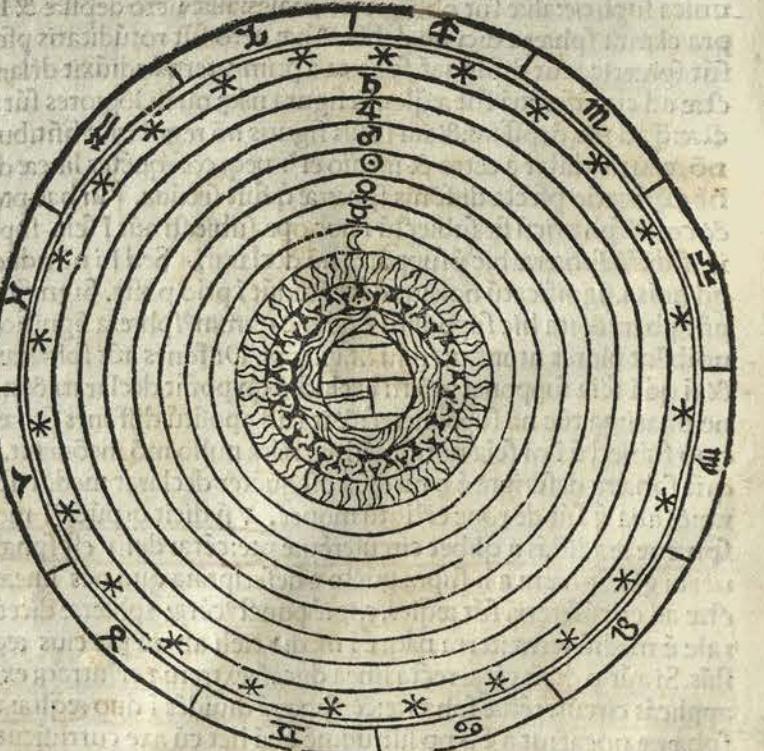

CAPITVLVM.

poli mun
di qd̄ sint.
dīa itē
corp⁹ & solidū.
de cent̄ axe p̄
polis. h̄yginū
in
dīa diamet̄
tūc axis h̄
itūz doc̄

a & b axis dicti termini: poli mudi dicti sunt. i. poli totius entis circulariter mobilis: sup̄ nanq̄ axe a c b: & polis a & b totū cælu circuoluis motu diurno: ut sphæra materialis ostendit B. circa ly solidum nota: q̄ nō debem⁹ absolute intelligere corpus: nā licet corpus & solidū sint id est re: est tñ inter illa dīa rationis: cū corpus nō primo ac principal̄ significet trīna dimēsionē: sed subiectū stantē p̄ hm̄oi trīna dimensione: solidū aut̄ ipsam trīna dimēsionē primo significat̄: & iō eā solum significat̄: ut est s̄nia diui Thomæ Boeti⁹ i hāc s̄nia deueniens libro secūdo: ut arist. c. .iii. sic ait: necesse est aut̄ ut qcqd fuerit solidū corp⁹: hoc ha beat longitudinē latitudinē & altitudinē: Et qcqd hæc tria in se cōtinet̄: illud suo noīe solidū uoceſ: Nota etiā circa ly rotundū & solidū: quā bñ dicat macrobius lib. primo de somnio. Per hæc aut̄ duo noīa solidā sphæra describit̄: quæ nec ex globo si rotūditas desideret̄: nec ex rotūditate si globus desit efficiſ: cū alteſ sphæra desiderat̄: quæ nec ex globo si rotūditas desideret̄: nec ex rotūditate si globus desit efficiſ: cū alteſ forma: alteſ soliditatē corporis deserat̄: De centro sphæræ sic ait hyginus: Centru est cuius ab initio circūductio sphæræ terminat̄: ac terræ positio cōstituta declarat̄: cui īmediata de axe ista subiungit: Dimensio quæ totius ostendit sphæræ: cum ex utrīq̄ partib⁹ eius ad extremā circūductionē recte ut uirgulæ pducūtur: quæ dimensio a compluribus axis est appellata: huius aut̄ cacumina quibus maxime sphæra nitit̄: poli appellant̄: nota tñ q̄ isti termini axis & diameter hoc modo differunt: quia unū se habet sicut superius ad reliquum: sed non conuertitur: quia unusquisq̄ axis est diameter: Et non econtra: illud enim quod in corporibus solidis axis dicitur: in figuris planis diameter nominatur: nota ultimo q̄ quia auctor non intendit pertractare de sphæra & aliis sicut faciunt geometræ: sed ipsam uult applicare ipsi orbi: ideo dixit dicuntur poli mundi.

SPHAERA aut̄ dupl̄. Ponit in hac pte diuisionē sphæræ: p̄ quo notadū q̄ sphæra dupl̄ partiri p̄t̄. Prio mō diuisiōe substantiā & essentiali. Nā oīs diuisiō sup̄iořis in inferiora: & generis i sp̄es ī cōntialis dicta est diuisiō: sphæra aut̄ hm̄oi diuisiōne in sp̄es eti⁹: hoc est in sphæras p̄ticulares & cælos diuidiſ: q̄ seu sint euīdē sp̄ei seu dīant sp̄: i phia naturali determinatio hēt̄: & p̄cipue de cælo & mūdo. suſ ficit tñ q̄ sint īferiora qdā ad sphærā: in q̄ sphæra absolutæ diuidiſ: ad hoc ut diuisiō dicas scdm substantiā & cōntialis. Secūdo sphæra diuidiſ accītali diuisiōe ei nō cōuenienti ex pp̄ia natura: s̄z pp̄ aliqd̄ extrisecū. s. pp̄ hītationē. Si nāq̄ nulla eēt hītatio i terra: & nullus uidēs cælu: minie in pte uisam & nō uisam p̄t̄ref: neq̄ dire ēt̄ u' obliq̄ cōspicereſ: & cōsequēter nūl̄ us eēt orizon u' sphæra recta seu obliq̄: q̄a igit accidit cælo terrā hītari: & ipm̄ re ēt̄ uel obliq̄ uideri: diuisiō sphæræ in re. etā & obliquā scdm accītali ē & respectiua. Duo igit facit auctor. Prio diuidiſ sphæræ scdm substantiā & diuisionē declarat̄. Secūdo uero eā q̄ ē scdm accītali ibi. SECUNDVM accītali aut̄. Pro primæ p̄t̄is noticia clariori prio est notadū q̄ corpora cælestia & sphæræ dupli ordīe numerari p̄t̄ & cōsiderari. Prio ordīe naturali a digniori & sup̄iori sphæra ichoādo: illa nāq̄ prior ē q̄ sup̄ior c̄ & nobilior. sup̄ior nāq̄ sphæra prio enti & prio prici. pp̄ior est: & tali ordīe sup̄ior q̄ a priori itellētiāge recipit motū: mobile primum noīata: p̄ rōma erit sphæræ: & q̄ immediate sub ea scđa: & ita p̄ ordinē itaq̄ sphæra lunæ ab ea maxime distās ifima & ultima erit i ordīne. Scđo p̄t̄ ordīne quo ad nos numerari: ut q̄ prior sit sphæra q̄ nobis uicinior ē: & q̄ a nobis distās maxie: ultimū locū possideat̄: & q̄a sphæra lunæ pp̄ingissima est inter sphæras oēs: ordīne tali prima noīabit̄: q̄ uero ipsi īmediata scđa: & sic deinceps q̄ sup̄ma a nobis maxie distās ultia erit i ordīne: & isto mō ordinis sup̄ior sphæræ nona ē

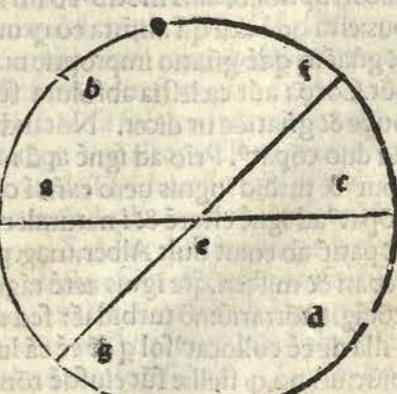
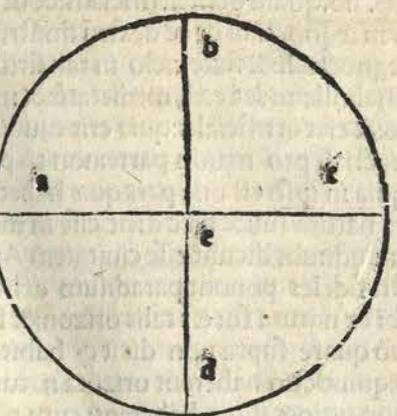

Dubitā
Vtq; sphēra
Ex sphērā diui-
dat. i. n.
sphēras.

sphēris autē planetarē hanc rationē nullam esse: cum sint corpora simplicia nō admittentia qualitates contrariae: quibus actio ac reactio causet: & ideo ista rō nulla est. Dubitā utq; sphēra secundū substantiā diuidat in. ix. sphēras: & uide q; non: q; nō est nisi una: si nāq; essent plures: uel essent cōtiguæ & adiuicē se rāgerent: uel distātes: nō distātes: q; in illo spacio distantiae uel esset aliud corpus replens: qd est inconueniens: quod aēterne esset aliquod corpus ibi prāter naturam & extra locum suum naturalem: uel nō esset corpus replens & ita uacuum quod. iiiii. phy. negatur. Si uero essent contiguæ: tunc superficies unius esset immediata superficie alterius quod reprobatur. vi. phy. Quod confirmat: ducatur nāq; linea recta a cōtrō mundi secans superficiem infimi conuexam: & concavam supremi. Notum est q; secabit in duobus eius punctis: at q; superficies dictae sunt immediatae: & duo puncta in eadem linea immedibunt: quod falsum est & contra philosophum eodem in loco. Secundo pbatur: q; sint infinitæ: si nāq; essent finitæ ita q; dare tur maxima sphēra omnia continens: & maximū corpora: daretur minimū: quia ubi cunq; datur maximū datur & minimum: consequens est falsum: siquidem omne corpus & continuum sectiones recipit infinitas. vi. phy. & primo de cālo. In oppositum q; non sit sphēra unica & continua: q; tunc omnes stellæ uiderent moueri unica mutatione & æquali: continuum nāq; est cuius motus est unus. v. methaph. quod falsum est & contra sensus & apparentias: uideremus nāq; stellas diuersis & inæqualibus motibus trāslatas: sed non mouent nisi motu orbis secundo de cālo: quare orbes mouen̄ motibus pluribus & consequenter sunt plures. Quod autem orbes & sphēræ cālestes nō sint infinitæ: pbatur. iii. lib. de naturali philosophia: & primo cāli: ubi per longum p̄cessum & efficaces rationes infinitū tam in numeris q; in magnitudine negatur: quia tale nūnq; moueret: & secundo de anima textu. xli. Omnim natura constantium terminata est ratio magnitudinis & augmenti. Quia hanc quāstionem supra theoretam octauæ sphēræ sufficiēt uisum est mihi pertractatā: nolo hac in parte digressionem facere. Sed hāc dixi ne oīno siccis uestigiis p̄transfirē. ueg argumenta ante oppositū quā militare uidentur restat soluere. Ad primū dico sphēras illas esse contiguas: & consequenter superficiem supīmi concauam cū conuexa infimi se tangere: nec hoc negat philosophus. duo nāq; indiuisibilia in eodem subiecto imediari est ipossible: ut duo pūctū in eadem linea: duas lineas in eadem superficie: & in eodem corpore duas superficies. In diuersis tñ subiectis hoc non negatur: quale est in p̄posito: licet nāq; duæ superficies in diuersis orbibus contingantur: ut superficies concaua est in orbe superiori: cōuexa uero in infimo. Ad confirmationem dico q; linea illa non est una: immo plures. Vna nāq; pars in orbe supremo: reliqua uero in inferiori: & qm̄ orbes hi non continuantur: necq; etiam linea: uerum si quis uellet per imaginationem hanc lineam continuari: cōcederem similiter per imaginationem & puncta in ea continuari: quis nāq; uetat hoc posse imaginari: in re tamen esse non potest q; linea sit una: necq; q; puncta sint continua in ea. Ad secundum dicendum q; entia naturalia p̄nt considerari secundū q; naturalia sunt: & habent formam requirentem q̄titatem cum reliquis accidentibus limitatam: & tali modo in infinitum p̄tiri non possunt: quinimō maximum datur & minimum: ut primo. vi. & viii. phy. & pluribus aliis locis: & sic concedo dari maximam sphēram & maximū corporum: minimam sphēram. s. lunæ & minimum naturale in quaq; specie. Alio modo considerari possunt secundū q; continua sunt & quāta: & quia cōtinuitas & quātitas insequunt̄ materiam: quā nō requirit terminatā q̄titatem: imo ratio eius saluat in qualibet parte: necq; per diuisionem deperdit: hinc est q; tali mō entia naturalia considerata: infinitas possunt recipere sectiones: & in infinitum augeri: quia materia quātitatem limitans non requirit: sed extendit secundum formæ exigentiā: & hoc modo intelligunt continuum posse diuidi in infinitum.

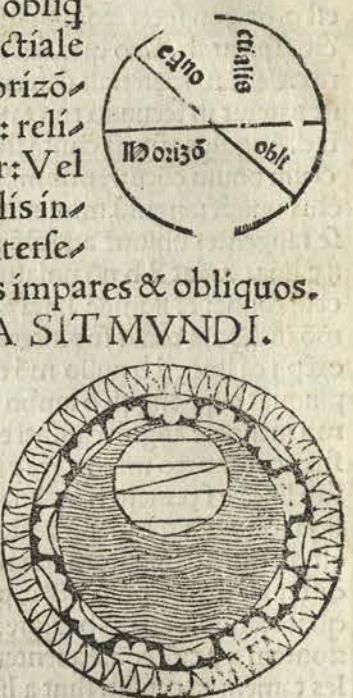
SECVNDVM accīs autem. Ponit secundā diuisionē sphēræ quā est accītalis. Pro quo Secundum accidens autē diuī est aduertendū q; ceu pbat Ptole. p̄io Al. dītūr in sphērā rectam & obli- mag. cap. v. & Alpha. dī. ia. iiii. Vbiq; sit hō i quam. Illi enī dicunt̄ habere terra uidet cāli medietatē: nō obſtaculo ex sphērā rectam: qui manēt sub pte terræ: ut montibus & uallibus impediāt: quod pluribus instīs & uariis uis a diuersis equinoctiali: si aliquis ibi ma apphensum ē: reliq; uero medietas sub terra nere possit. Et dicit̄ recta: qm̄ exīs eidē occultat̄. Medietates autē uisa uide neuter polo: magis altero illis eleuaf. Vel qm̄ licet & nō uisa: adiuicem separant̄ circulo quodam: qui orizon grāce terminator uisus illorū orizon interfecat equinoctiale & interse latine dictus est: eo q; tota superior medietas catur ab eodem ad angulos rectos sphērales. ad circulū illum usq; conspicit: est nāq; ter minus & finis uisionis. Orizon autē hic diuersimode in sphēra situari p̄t: & eam diuidere respectu polo: mudi recte. s. & obliq; p̄ diuersitatē habitationū in terra: quā qdē diuersitas q; nō causat necq; puenit rō ne sphērae: imo eadē sphēra exīs: a diuersis recte & obliq; uidef: diuisione sphēræ in rectā & obliquā: nō se cundū substantiā sed scdm accīs dī. Ad hoc autē q; qs habeat sphērā rectā duæ regrunq; cōditiones: quā & altera reliquā isert. Prīa ē q; uterq; polo: sit in orizōte. i. q; uisus ei ad utrūq; terminē polum: necq; alijs

altero magis eleuet: uerbigrā in sphēra a b c d poli sint a & c & e terra: in qua si qs existens uideret p̄cise totā medietatē a b c. orizōte a e c exīte: hmoi haberet sphērā rectā: quia uisus ad utrūq; polo: terminaref: necq; alteg; reliquo magis uideret: & consequenter neuter supra orizontē ect eleuatus: quo in casu quia sphēra recte huic situā: rectam dicere habere sphēram. Secunda cōditio est q; orizō fecerit æquinoctiale: & ab eodem seces ad angulos rectos sphērales. Pro quo scīdū q; æquinoctialis circulus est i sphēra cālesti in materiali demonstratus: ab utrōq; æquidistans polo: ut patebit in secundo tractatu huius: ut in p̄scripta figura circulus b d. Angulus autē est contactus duarum linearum nō unitaq; ad pūctū unum cōcurrentium. Siquidē nāq; duæ lineæ in pūctō cōtactus unitē: angulū minime causat̄: ut lineæ a b & b c in pūctō b se tangentes uniunt̄ angulū minime causantes. At si sup linea dicta a c linea cadat d b nō unitatur cum ea: in pūctō b contactus anguli causabunt̄: & siquidē hāz altera directe perpendiculariter & nullo mō inclinata cadat sup alterā: anguli causati erūt recti & æquales: exēpli cā linea d b nullo mō est inclinata: neq; pūctus d magis appropinquat a q; c: quare æquinoctialis b d directe & perpendiculariter cadit sup orizontem a e c: & consequenter anguli in e causati sunt recti: sphērales tamen: q; causati sunt a lineis circularibus in sphēra existentibus: & p̄g hāz cām existentes sub æquinoctiali dicuntur habere sphēram rectam idest quibus æquinoctialis transit per summītes capitū: ut illi qui habitant sub b & dixit. Si aliquis manere possit: quia dubiū est tam apud philosophos q; astrologos an sub æquatore habitetur. Quod ego discutiam in fine secundi tractatus annuēt̄ deo: sed quia nō est locus speculationis huius materiae: locutus est cōditionaliter & dubitatue. B. ut ista rō habeat aliquā apparentiā sic possumus p̄uadere: q; ex quo iste effectus uidelicet habere sphērā rectā seu obliquā: est qd nec simpli ad nos nec simpli ad cālū attinēt: sed est qd mixtū: cū ex alio & alio oculo cālū uidente: alia & alia causef sphēra: iō auctor accepit duos circulos quōz unus se tenet ex pte cāli ex toto: alter ex pte oculi nostri: & secundū diuersum sitū istoz circulog; adiuicem: diuersitas accidit in sphēris: no. q̄re addit sphērales: p̄p hoc q; anguli illi causant̄ a circūferētis circulog; & iō nō p̄t appellari simpli recti: sed appellant̄ recti sphērales: quia si essent simpli recti: tūc posset dari unus triāgulus qui haberet tres angulos rectos: q; est impossibile ex trigesimalēa primi elementoz euclidis: & iō est dīa inter angulū rectū ex lineis rectis cōstitutū: & angulū rectū sphēralē. Duæ quoq; p̄portionales cōditiones ad hoc ut qs habeat sphērā obliquā requirunt̄. Quāz prima est: q; polo: alter eleuet supra orizontē: reliquus uero deprimat̄. i. alter supra orizontem uideat: reliquus uero tantūdem depresso occultet. Exempli gratia in sphēra a b c d: cuius poli b & d. si quis exīs in terra e uideret medietatem a b c orizontē exīte a e c. reliqua uero c d a occultaref. Certū est q; polus b uideret multū eleuatus: & d polus reliquus depresso eset: quia igit̄ poli nō directe in orizonte situant̄: imo b eleuato a b: d deprimit̄ c d: sphēra dicit̄ obliqua. Scđa conditio est q; orizō artificialis. i. merito habitationis causat̄: q; q; est uolūtate & nō natūra cāli dī artificialis: orizō igis a e c secat æquatorē f g & ab eo dem secat̄ in pūctō e: angulos impares & obliquos causando: anguli nāq; e nō sunt recti: siquidē æquinoctialis f g non cadit directe supra orizontē a c: angulo f e a maiore & obtuso: & fe c: acuto & minore exīte: & hac de cā secat sphēra obliquā dī: quā sphērā hāt̄ non illi qui habitat sub æquinoctiali: sed qui ab eo remouēt̄ alteg; uetus polo: quā duplicit̄ remotionē denotauit qm̄ dixit. qui habitat citra æquinoctiale uel ultra: utrū autē sphēra conuenienter in rectā & obliquam diuidat̄: p̄quiratur in tractatu secundo cap. de orizonte.

T. B. no. quare dixit artificialis: & ut dicunt oēs ponit ad differentiā naturalis: quia ut dī ab Aristo. scđo cæ
 Il in æquinoctiali dī eē dextrū sinistrū: & quædā positio naturalis: q̄ dato q̄ nullus esset adhuc eēt ppria ipsi
 æquinoctiali: & stāte cælo in tali situ: haberet orizōta naturalē: tñ adhuc est dubiū q̄a si aliq̄s est sub æqno-
 ctiali: ille uidet cæli medietatē: & medietas est sibi occulta: & ille habet circulū orizōtalē causatū ab ocul-
 lo: & erit artificialis: quia erit causat⁹ ab oculo eius & nō ex natura sui. Pōt dici q̄ ista ratio cōcludit de æq-
 noctiali pro maiori parte: non tñ pro oībus:
 quia in ipso est una pars quæ habet orizonta
 ex natura sui: & hæc dicit̄ esse in medio toti⁹
 mundi: ubi dicunt esse ciuitatem Arym: & no-
 stri fideles ponunt paradisum delitiarum: &
 ibi ex natura sui est talis orizon: & hæc est ra-
 tio quare supra non dixit q̄ habitantes sub
 æquinoctio haberent orizōta naturalez: quia
 non omnes illum haberent: cum nō in quali-
 bet eius parte sit huiusmodi orizon: sed tñ
 in una eius parte.

Q VAE FORMA SIT MVNDI.

VNIVERSALIS autem. Postq; in superiori-
bus determinauit de sphæræ diffōne eiusq; di-
uisione. psequif mō de ptib; sphæræ & eaꝝ
pprietatib;: ut dē q̄litate & mō morū& figu-
ra: at qā i cælo multæ pprietates diuersat: pp
diuersas eltoꝝ passiōes: ut pp sitū terræ: imo-
bilitatē: figurā: & q̄titatē: si nāc̄ terra nō eēt i
medio potiꝝ: ul' si moueret: ul' h̄ n̄ eēt rotūda:
ul' si eēt magnæ & sensibil' q̄titatis resp̄cū fir-
mamēti: plimæ apparētiæ falsificarēt. iō duo
de his tāq; p̄cipiis determinat ibi. Q. VOD
et terra sit rotūda. Pria ps i duas. nā qā p̄rio d̄
cælo: totū uniuersū itegraf ex q̄ttuor eltis &
qnto corpe. s. corpe cælesti. lḡf p̄rio diuidēdo
machinā mūdi: d̄termiat nūege sitū & naturā
eltorū. Scđo uero corporis cælestis d̄clarat pprie-
tates ibi. CIRCA eltaré. Lic̄ i materia d̄ el'tis
pla dici possint: & q̄ones pl̄cherimæ specula-
ri: qā tñ optia h̄ d̄ eis determinatio i phia nāli
.s. i lib. gnatiōis p̄rio &. iiiii. met. ab Arist. & ei⁹
expositorib;: & ab Aui. p̄rio cano. pria fendo
ctrina scđa. tū et qā astronomiæ limites exce-
def ut: eā aggredi recuso: & aliq; paucula quā
nō p̄posito faciēt: tm̄ p̄seqr. Tota mūdi ma-
china & aggregatū: i regionē ætheræ ul' cæle-
stis p̄tis & eltaré. A cælesti qdem differt regio-
eltaris: qā p̄ua ē & subiecta alteratio: gnatio-
ni: corruptiōi: & aliis motib; s̄dam rei uariati-
bus: elta qdē dca q̄si alim̄ta eo q̄ unū alīt alio
& gnaf: q̄ qdē gnatio improprie nutritio dici
p̄t. Corpa aut cælestia absolute sūt oī corrū-
ptiōe & gnatiōe ut dicet. Notandū ē p̄rio q̄ ignis (ut dicit) ex̄ns i cōcauo orbis lunæ purē & nō turbid⁹
ad duo cōpat⁹. Prio ad ignē apd nos ex̄ntē: q̄ ex quo ē i aer & n̄ i loco ei⁹ nāli misceſ cū cōtinēte: & reddif
ipur⁹ & turbid⁹: ignis uero ex̄ns i cōcauo qā nō p̄t cū eo misceri cōseruat i sua puritate nō turbid⁹. Scđo
cōpat⁹ ad ignē eltaré & i naturali ei⁹ loco ex̄ntē ueꝝ aeris cōtiguatū: q̄ pp cōtrarietatē quā hēt cū aere agit
& patit ab eo: ut uult Alber. mag. p̄rio meth. trac. i. ca. viii. inq. n. elta scđm ptes cōtiguat̄ adiuicē agere &
repati & misceri. q̄re ignis aerē tāgēs cū eo misceſ: & ipur⁹ reddif. Ignis uero ex̄ns i cōcauo lūx: qā ibi nō
cōtāgit cōtrariū: nō turbidaſ: sed remanet i sua puritate. B. no. q̄re appellauit ætheræ regiōeſ lucidā: qā
i illa d̄ eē collocat⁹ ſol q̄ d̄ eē cā lucis i iſto orbe iſeriori: & ét ſtellæ cæteræ q̄ lucē reddunt q̄ a ſole acci-
piūt: uñ no. q̄ ſtellæ ſūt eiusdē rōnis & naturæ cū orbe cui⁹ ſunt ſtellæ: duob; exceptis. p̄rio q̄ ſtellæ ſunt
ps dēſior ſui orbis: qā ad hoc qd̄ cauſeſ lux opz qd̄ recipiaſ i dēſo: ſūt. n. ſtellæ tāq; nod⁹ i ligno: q̄ ē eiusdē
rōnis cū ligno: ſ3 differt: qā ē ps dēſior ei⁹: lux iḡf ſolis trāmiffa ad hm̄oi corpa dēſa ſicut fieret i ſpeculo

ibi refragis & reflectis ad nos:& hoc est scdm in quo stellæ differunt ab orbe suo: i luce uidelz & claritate: cū reliq ptes orbis: sui raritate aditū facilē radiis solaribꝫ p̄bēat: ac illos trāsire pmittat: iōq luce careat: Ex quo possum⁹ soluere pblema uñ ē q̄ plena lumie luna existēte: i ea maculæ qdā nigræ appetat: Dicētes q̄ i lunari corpe duplices sūt partes: quædā raræ: qdā dēsæ: q̄ oēs a sole æql̄r illuminat: s̄ qm ptes raræ nō ita sicut dēsæ: radios ad se a sole trāsmisso nobis reflectere pnt: iō nobis obscuræ apparēt q̄ sūt raræ: lucidæ uero q̄ dēsiores existūt: Vtq̄ at stellæ ex se lucē aliq̄ habeat ultra illā q̄ a sole recipiūt ē dubiū: & qdā uolūt q̄ aliqlē lucē habet: q̄ det luci solari qdā uirtutē q̄ nō hébat i sole: ga dñt astrologi q̄ lux Satur. ifrigidat: Lunæ hūectat: & tñ abo a sole eadē lucē accipit: uolūt igis ut ista q̄ a sole accipit reguleſ p̄ alia q̄ ex se hñt: meli⁹ tñ uī qd un⁹ tm̄ sit dator lucis i caelo: & sit sol: cætera at luce careat: ac ipaz ab illo recipiat: tunc rōni eoz sic rñdebeam⁹: qd̄ diuersitas effect⁹ nō accidit i illis nisi ex diuersitate materiæ suscipiētis illā lucē: uñ idē calor cærā liqfacit & lutū idurat: q̄ sufficit igit̄ ad h̄ q̄ Satur. ifrigidet: & lūa humectet eodē lumie solari: diuersitas materiæ illoḡ plaq̄ recipiētū hm̄i lucē: & sic nō op̄ multiplicare nec pōere q̄ stellæ de se lumē aliqd̄ héant: huic testimōio erit: qd̄ tpe lunaris eclypsis lūa pcipit nullā h̄re lucē: & si aliq̄ dicat ap̄ paret tñ colorata: dico q̄ hoc nō ē icōueniens: nā ubra nō est oīno tenebra: imo scdm p̄spectiuos ubra dē lumē diminutū: & sic lūa eclypsata aliqd̄ lucis solaris recipit: iōq̄ colorata nobis appet: si at oīo sol lumie priuare: nullo mō lucida aut colorata apperet: At qm̄ stellage qdā scitillat qdā uero nō: bonū esset uidere cás & uarii uarias cás assignat: q̄ oēs i unū collectæ forte sufficiētes erūt: qdā nimiæ distatiæ: ac uisus nr̄i d̄ bilitati ascribūt q̄ rōe aris. i poste, tagēt ur: cū oēs fixæ pp̄ nimiæ distatiæ scitillates appearant: septē uero tm̄ planetæ pp̄ pp̄igatæ nō scitillat: alii motū cæli uelocē: agulos irradiatiōis cōtinue pmutatē: cām eā uolūt: q̄ duæ rōnes sil̄ iūctæ totalez forte rōe satis pbabilē facere poterūt. Scđo est notadū q̄ elta eē q̄ttuor: tripli rōe pbaf. Pria nāq̄ rō sūpta est ex motu. Tot nāq̄ dñr esse elta quot sūt mot⁹ q̄ eis cōpetut: siqdem oē corp⁹ simplex h̄z motū simplicē: & qlibz mot⁹ simplex cōpetit alicui corpori simplici: prio d̄ cælo & mūdo. Mot⁹ at recti q̄ cōpetut p̄cipialr el̄tis sūt q̄ttuor. Ois nāq̄ mot⁹ rect⁹ ul̄ est a medio q̄ d̄ ascēsus: ul̄ ad mediū dict⁹ descēsus: & singuli eoz ul̄ simpl⁹ ul̄ i respectu. mot⁹ a medio simpl⁹ cōpetit leui simpl⁹ ut igni: q̄ d̄ simpl⁹ leuis: ga cuicūq̄ el̄tōz cōpeſ sp̄ est leuis: & sup̄ oīa elta ascēdit. Mot⁹ uero i cōpatiōe a medio cōpetit aeri: q̄ d̄ i cōpatiōe leuis: si nāq̄ aq̄ & terræ cōpeſ leuis: si uero igni grauis. At mot⁹ ad mediū simpl⁹ cōuenit terræ. Est nāq̄ grauis cuicūq̄ cōpeſ: & i oī loco descēdit nō ipedita. s̄ i resp̄cū ad mediū cōueit aq̄: q̄ grauis ē igni & aeri cōpata nō at terræ. iō grauis d̄ i resp̄cū: qa igis mot⁹ recti nō sūt p̄les neq̄ elta plura erūt. Et h̄ rō ē Arist. prio de cælo & .iii. Scđa rō Arist. scđo de ḡnatiōe & .iv. meth. Tot sūt elta quot sūt cōbinatiōes p̄riæ q̄litatū: q̄. s̄. sūt p̄cipia oīs alteratiōis. Iste nāq̄ q̄litates i el̄tis prio repiūt: siqdem agūt & patiūt adiūicez. s̄. cōbiatiōes q̄litatū p̄riæ sūt q̄ttuor. Sūt nāq̄ p̄riæ q̄litates caliditas: frigiditas: humidas: & siccitas: q̄. caliditas cū siccitate cōbinata igni appropriat. caliditas uero & humiditas aeri: frigiditas & hūiditas aq̄: s̄. frigiditas cū siccitate terræ: cū ergo h̄z alia cōbiatio fieri nō possit: nā caliditas cū frigiditate: & humiditas cū siccitate qa cōtrariae: adiūicez minie se patiūt: tm̄ h̄c q̄ttuor dicta sunt elta.

Tertio sc̄fu māifestatē terrā & aquā. Aer uero pcipit qa cū spaciū i quo degim⁹ nō sit uacuū plenū erit corpe aliquo subtili uix sensu pceptibili: qd̄ aer ē noīatū. Præterea siq̄s p̄cutiat fusto h̄ spaciū pcipiet aerē: & aliis mltis expimētis posset cōprobari, q̄ at det ignis pbaf ab Auer. .iv. cæli cō. xxxii. Nā ex quo uidem⁹ oēs ignes sursū moueri & eleuari supra aerez: quom ei⁹ mot⁹ nō sit ifinit⁹: op̄z ut cōgregef in loco aliquo q̄ sit sibi nāi: & ibi cōseruari siqdem i eū nāi fert̄. Per hoc nāq̄ cōcludit ignē esse supra aerez. Sicut siq̄s nūq̄ uidiss̄ mare: s̄. oīa flumia uideret undiq̄ ad locū unū tendētia: cū mot⁹ eoz nō sit ifinit⁹ cōcluderet dari locū cōgregatōis aq̄z q̄ d̄ mare: & ita op̄z concedere supra aerem in cōcauo orbis lunæ dari locū ubi oīs ignis cōgregat̄. Tertio ē notadū q̄ ex s̄nia Auic. p̄riæ sen primi cano. doctrina de el̄tis. Elta sūt corpora simplicia q̄ i ptes diuersage formage minime diuidi p̄nt. ex quoꝫ cōmixtiōe diuersæ ḡnatoꝫ sp̄s fiūt. Quæ qd̄ diffō & si cōueniēti⁹ h̄eat expōi & uerificari i loco p̄prio. hic tñ q̄tū p̄posito attiet dicā. Pōit nāq̄ i hac descriptiōe corp⁹ loco ḡnis: p̄ qd̄ diffiūt̄ elta a p̄riæ materia q̄ écentialr nō ē corp⁹: & si sit scđz: & qa per corp⁹ cōuenit cū aliis q̄ nō sūt elta: ut sūt mixta: ad dñia z eoz adiecit simplicia: alia nāq̄ ab el̄tis corpora oīa sūt mixta: de ifsimis loquor corpibꝫ. Vt at declararet h̄ac p̄ticulā simplicia addidit: q̄ in ptes diuersage formage minie diuidi p̄nt: iō nāq̄ sūt simplicia qa nō p̄nt diuidi & resolui i diuersa sp̄e: ceu mixta q̄ in elta re soluūt. ultio cū adiūgit: ex quoꝫ cōmixtiōe diuersæ ḡnatoꝫ sp̄s fiūt: tāgit finē el̄tōz. Est nāq̄ eoz finis ut ex eis mixta ḡnaref: quo a corpibꝫ cælestibꝫ differut. Nō. n. ex corpibꝫ cælestibꝫ diuersæ sp̄s ḡnaref: cuz sint imiscibilia. h̄ac qd̄ diffō s̄ilis diffōni el̄ti. .iii. cæli. tex. .xxxi. Eltu⁹ ē corp⁹ ad qd̄ alia corpora resoluūt: in eis exñs potētia ul̄ actu idiuisibile in altera sp̄e: quare dixerit corpus pater. Scđo ut differt a corpe cælesti: posuit primā dñia. s̄. ad qd̄ alia corpora resoluūt. Tertio q̄re oīa mixta seu pfecta ul̄ ip̄fecta ex eis miscet̄: i eis sūt elta: utrū tñ actu ul̄ i potētia tā ap̄d antiquos q̄ modernos dubitabile existit: & qa hic nō ē locus huius speculatiōis dixit: i eis exñs actu ul̄ potētia. Ad hoc aut̄ ut differat a mixtis: adiūxit idiuisibile i altera sp̄e. Mixta nāq̄ diuidit̄ i elementa q̄ sūt altera sp̄c: elemēta aut̄ i corpus aliud minie resoluūt. Quarto ē notandū oīa elemēta excepta terra ēē mobilia motu locali scđm se tota. Ignis nāq̄ ex s̄nia Arist. .i. lib. methe. orbiculariter mouef motu diurno. rapif nāq̄ ab orbibus ip̄m circūdātibꝫ & cōpletentibus: qd̄ oīdūt co metæ & aliæ sp̄s igneæ ex uapore calido & siccō in eo genitæ & i eo cōtentæ: q̄ cū circulariter tali motu

spē.
no
the.
it co
notu

ferantur & ignē ita moueri concludūt. Rapī quoq; tali motu superior pars aeris: ut etiā ostendunt alia ipressiones in aere exītes. Pars uero īferior ēt mouēt plurib; motibus maxīe lateralē: ut p̄cipit sensus ī fla tu uentoꝝ. Aqua autē mouēt motu fluxū & refluxus ad motū lunæ. Nā horis sex fluit totidēc; refluit. Quā to tpe luna motu primi mobilis p̄trāsit singulas cæli q̄rtas: ut uult Ptole. ppōne. Ivi. cētiloquii scđm exposi tionē cōciliatoris dīa. clxviii. & si Aly. alī uerbū illū introducat. Terra autē scđm se totā īmobilis est motū locali: ut ifra ī hoc tractatu patebit: p̄tēs tñ ei⁹ ut notū est bñ mouenſ. utrū autē scđm se totā possit moueri dubiū est in naturali p̄hia terminabile: & licet ego teneā q̄ possit: imo q̄ aliquā moueaf. qā tñ motus sensu nō p̄cipit: īmobilē hac in pte eā concedamus B. ponit rōnes Arist. de elemētoꝝ numero adhuc macrobi⁹. de mēte Pla. sic dicit: Quaternati⁹ uero duas medietates prīm⁹ oīum nactus est: q̄s ab hoc numero de⁹ mū danæ molis artifex cōditorc; mutuat⁹: isolubili īter se uiculō elemēta deuixit: sicut ī thimeo Pla. assertū ē: Nec alī tā cōtrouersa sibi ac repugnātia: & natura cōionē abnuētia pm̄ficeri: terrā dico & ignem potuisse p̄ tā iugabilē cōpetētiā federari: nisi duob; mediis aeris & aq̄ uexis̄ uicirenf. Paulo infra subdit: Quod erit manifesti⁹ si ī medio posueris ipsaq̄ cōtinētiā sensus de thimeo Pla. exceptā: Diuini decoris inq̄t rō postula bat: talē fieri mūdū q̄ & uisū pateref & tactū: Cōstabat at neq; uideri aliqd posse sine ignis bñficio: neq; tā gi sine solido: & solidū: nihil ec sine terra: Vñ mūdi oē corp⁹ de igni & terra istruēt fabricator īcipiēs: uidit duo cōuenire sine medio colligātē nō posse: & hoc eē optimū uinculū: qd̄ & se piter: & a se alligāda deuin ciat: Vnā uero iteriectionē tūc solū posse sufficere: cū supficies sine altitudine uinciēda est. At ubi arctāda uiculis ē alta dimēsiō: nodū nīl gemina īteriectionē nō uecti: Inde aerē & aquā: īter ignē terrāc; cōtexuit: & ita p̄ oīa una & sibi cōueniens iugabilis cōpetētia cucurrit: elemētoꝝ diuersitatē ipsam dīiarū æq̄ilitate cō sociās: hāc Macro. & alia q̄ unuſq; ex se uidere pōt: no. q̄ aliq̄ negauerūt supra aerē esse ignem cū ip̄m lucere minime p̄cipiat. Quod aduertēs auctor unico uerbo soluit: cū dicat q̄ ignis q̄ est in cōcauo orbis lu næ nō luceat: sed q̄ est purus & nō turbidus: nā ex quo lux nō pōt causari nisi indeſo: ignis autē sit rarissimū omniū corporū inferiōꝝ: iō non lucet: & ideo nō p̄cipit ab oculo nō: & q̄ ibi sit tñ rōne cōcludit ab Aꝝ. in multis locis: uide Alber. primo meth. q̄ dat cām q̄re ignis ī ppria sphæra nō luceat: Nisi q̄tū &c. aliq̄ uolūt istā unicā ēē rōnem: alii duas: scđa ps mihi uī melior: q̄ sint duæ. priā est: qā ipsa terra ex quo ē ſicca: qñ deuenit ad cōmixtionē cū aq̄ ī cōpositōe iſtī machinæ mūdanæ: absorsit maximā p̄tē aq̄: & qā nō potu it totā absorbere: cū maior sit q̄titas aq̄ q̄ terræ: iō remāſit adhu: maxia ps aq̄: q̄ inūdauit aliq̄ p̄tē terræ: & qā aq̄ nō est ī sui uera q̄titate: iō nō potuit nec pōt totā terrā coopire: cū magna ps ei⁹ fit in porositatibus terræ detrusa: Scđam uero rōnem īnuit p̄ illa uerba: ad uitā aiantū tuendā: nos. n. uidem⁹ qñq̄ naturā ad mitter̄ aliqd incōueniēs min⁹: ne mai⁹ poſtea ſeq̄t̄: sicut ē: q̄ qñq̄ graue q̄ ex sui natura descēdere deberet: nō solū nō descēdit imo ascēdit: pp̄ hoc tñ ne ſequat̄ uacuū: ita in p̄pōlito: natura uidēs q̄ multæ species nō poterāt uiuere ac conſeruari in aqua: sicut hoīes & cetera animātia bruta: iō natura uoluit poti⁹ ut aq̄ non cooperiret totā terram: quod uideſ ſelē contra sui naturam: q̄ uoluit q̄ species illæ deſtruereſ: cum ad eaꝝ deſtructionem ſequereſ deſtructio uniuersi: q̄ plura in hac materia uidere deſiderat: legat Alber. primo meth. ac cōciliatorē diſſuse differentia. xiii. hāc materiā p̄tractantem: circa ultimā rōnem adductā in hoc cap. de īmobilitate terræ. no. q̄ illa nō est uera: qā si terra ſtaret in medio fugiēs motū extremorū ad illū locum propulſa: tunc non ſtaret tpe perpetuo: cū uideaf ſtare uiolentia impulsionis eōꝝ: nullum autē uiolentū p̄petuum eſſe pōt: & hanc rōnem licet falsam poſuit iſte auctor in iſto ſuo introductorio: qā erat famosa: quā reprobat Arift. ſecūdo de caelo ubi ponit poſtea rōnes concludētē ueritatē. Arift. ēt in p̄dicamentis qñq̄ ponit opinionē Archite. licet alī in metaphysica poſtea determinet.

CIRCA elemētarē quidē. Probat passiōes & p
rietates sphāræz supcælestiū: & primo eaq̄e nu
mero: & numero motuū eoz. Scđo pbat cælī pri
mi motū ibi. Q. VOD aut̄ cælū uoluaf. Tertio
uero figurā cælī ibi. Q. VOD aut̄ sit cælū rotu
dū. Pro cōpleta & euidēti declaratiōe huius ptis
notandū ē prio: q̄ regio cælestis imunis & carē
oi corruptiua alteratiōe q̄litatu primāq; ut prio
& scđo de cælo declarat Aristo. sed pfectiua tm̄
alteratiōe alteraſ: lumē. s. recipiēdo q̄nta eentia
& q̄ntū corpus: ab eodē primo cæli noīata: eo q̄
mundū integrant q̄ttuor elemēta: & q̄ntū est cor
pus cæleste: cōtinue circulariter mouet: ut pbat
phs phy. viii. Cuius rō est q̄druplex. Pria qdē ut
suā cōseruet pfectionē. Differūt nāq̄ corpora cæle
stia ab elemētis: qm̄ elemēta nō sp̄ hñt suam pfe
ctionē qn̄. s. sunt extra loca naturalia eoz: quā q
dē nō acgrūt nisi p̄ motū: eāq̄ habitā p̄ quietem

Corps cælestis continet circulariter
mouet. ut probat phys. phys. dom.
Quicquid vero est quadruplices. P. bnx.

Est et alius inferior & sphæra & motus propriobliquū huic
oppositus & axes suos distantes a primis. xxiiii.
gradibus: & .xxxiii. minutis. Sed primus motus
omnes alias sphæras secū impetu suo rapit ifra diē
& noctem circa terrā semel: illis tamē contra ni-
tētibus: ut octaua sphæra in cētum annis gradu
uno. Hunc siquidē motū diuidit promediū zodia-
cus: sub quo quilibet planetaris sphærā hēt pripria
in qui defert motu priprio cōtra cæli ultimū motū:
& in diuersis spaciis tēporis ipsum metit ut Satur-
nus i. xxx. annis Iuppiter i. xii. Mars i duobis Sol
in. ccclxv. diebis & fere sex horis. Venus & Mer-
cerē sunt i. Luna uero i. xxyii. diebis & octo horis.

generatione: etiā quia sp̄ una ps̄ cæli determinata respiceret terrā: iō p̄ partē illam effectū cōsimilē cōtinuo causaret. Cū igit̄ oporteat cōtinue diuersare actionē: cōtinue moueri ē necesse. Quarta rō: cū mot⁹ cæli cā sit q̄re hæc ifīma moueāt: si ip̄m nō moueref nihil moueref. oē nāq̄ corp⁹ in mouēdo moueāt. viii. phy. tex. xlvi. Hæc aut̄ ifīma eē & uiuere nō p̄nt absq̄ motu. motus nāq̄ uita est uiuentiū. viii. phy. op̄ 3 igit̄ ca lum moueri cōtinue: si hæc iferiora uiuūt cōtinue & cōseruant. Rōnes alias possem formare q̄s naturali bus relinquō. Scđo ē notandū q̄ duo sunt mot⁹ cæli totalē disticti: rōne diuersare dīfiaze positiōis & disti stōis terminoꝝ ad quos sūt. quoꝝ prim⁹ est diurnus mot⁹ ab oriēte ī occidentē: iteꝝ rediēs ad oriēte: su pra polis mūdi arcticū. s. & antarcticū & supra axi ei⁹: q̄ p̄rio mobili & nona sphærae. ppri⁹ est. Incipit nāq̄ mot⁹ hic ab oriēte ī occidentē. Vñ ē notandū q̄ oriēs ē ps̄ illa cæli: uñ astra pri⁹ sub terra ex̄ntia occultata erāt: icipiūt uideri & eleuari supra orizōte: ut illa ps̄ ex q̄ sol ī mane icipit uideri: dicta est nāq̄ oriēs. i. loc⁹ desinūt uideri cū sub orizōtem demergunt: ut illa q̄ sol ī uesp̄ occultari uideāt. Occidētalis uero ps̄ est: ea q̄ astra ab oriēte ad occidentē: ad orientē iteꝝ reuertēdo: & uolutionē cōplendo in. xxiii. horis: qđ est spaciū diei naturalis. Qua de cā mot⁹ diurnus eius mot⁹ est noſatus: dies nāq̄ naturalis mēſura ē mot⁹ huius & ei⁹ effe ctus. Fit quoq̄ mot⁹ hmōi supra duos polos mūdi: quos supra declaraui arcticū & antarcticū: quiescunt nāq̄ poli hi ad motū hui⁹ orbis: q̄ qa æqdistant ab ænoctiali: ænoctialis diuidit tā sphærā q̄ motū p̄ me diū. est ēt ppri⁹ primo mobili: q̄a eo motu primū mobile moueāt ab intrinſeco. i. ab itelligētia applicata ei. Ois nāq̄ mot⁹ ab intrinſeco cauſat⁹ ppri⁹ est corpi cui⁹ ē motus hmōi motus qa uelocissim⁹ ē cōpetit p̄rio corpi qđ est cā oīum reꝝ gnataꝝ & corruptibiliū & motuū eōꝝ. Quo motu primū mobile rapit omnes sphæras infra ſe æq̄li uelocitate: uñ ſtellæ fixæ q̄ sūt ī orbe. viii. hmōi motu moueri patēter uideāt: & ſep̄te planetæ ſil: uñ ſol mane uñ in oriēte: & cōtinue eleuaſ donec ī meridie poſſideat mediū cæli: ex quo defce dens uesp̄ in occidēte uñ: in nocte uero ſub orizōte & ſub terra mot⁹ iteꝝ in mane uñ in oriēte ubi fuerat xxiii. horis añ: & ita de luna: & reliq̄ qnq̄ planetis p̄cipiet: si q̄s mot⁹ eōꝝ pfecte ſpeculeāt: ueꝝ est tñ q̄ al̄ competit dictus mot⁹ primo mobili & al̄i sphæris iferioribus. P̄rio nāq̄ mobili ē naturalis & ppri⁹: quia ab intrinſeco: ut dcm est: aliis uero minime: ligdem motus idē pluribus corporib⁹ nō p̄t eē ppri⁹ primo de cælo: nō igit̄ eis a forma intrinſeca & affiſtēte: ſed a corpe ſupiori & primo mobili: iō talis motus re ſpectu hæz sphæraꝝ eſt p̄ternaturalis & raptus: nō quidē raptus qa uiolētus: cælū nāq̄ non moueāt uiolē te: ex quo ppetuāt moueāt primo de cælo: & viii. phy. ſed rapt⁹ dī ſequitur ſed nō naturalis: ex quo hmōi corpora ra piunt & mouent a corpe ſupiori. Et qa oē corpus ſimplex h̄c motū ſibi pprium & naturalē: oportet motū totaliter aliū a p̄dicto assignari sphæris iferioribus: & eſt motus ſecūdus ab occidente in orientem in occidentē finiens: r̄coſtrario primo motui: & fit ſup polis aliis diſtantib⁹ a polis mundi. g. xxiii. m. xxxiii. ſcdm ſniā Almeonis: uel ut uult Ptole. i. Almag. g. xxiii. m. li. polis zodiaci dictis: & circulus deſcriptus ſup eis & æqdistantib⁹ dictus eſt zodiacus: de quo ſcdō hui⁹ tractabit̄: ſub quo tā octau⁹ orbis q̄. vii. planetæ moueāt motib⁹ ppri⁹ ab occidēte uersus orientē hoc ſcdō motu: ut. viii. sphæra ſcdm ſniā Ptole. vii. Al mag. & Alpha. dīa. xviii. in. 100. annis uno gradu currat de zodiaco eū totū cōplendo in ſpacio. 36000. an noḡ: eorūdem uero Saturn⁹ cōplet in. xxx. annis. Iup. i. xii. Mars ī duob⁹. Sol Ven⁹ & Mer. i. ccclxv. diebus & vi. horis fere: qđ dixit: qa nō ſunt p̄cise. vi. hor. ſed. v. & xl. m. horaḡ. Luna uero in. xxvii. diebus & 8. horis. Qualr aut̄ ſit poſſibile sphæras inferiores duob⁹ oppofitis motibus moueri ppri⁹. ſ. ab occidente ī orientē: & rapi a primo mobili ab oriēte in occidentē: cū eōꝝ termini a quibus & ad quos cōtrarii uideātur: & ad inuicē ſe deſtruāt: nō eſt diſſicile oñdere sphærico iſtrō: eo p̄cipue qđ ego p̄rio cōposui nūquā

amplius uisum. In quo primū mobile est supra polos mūdi. motū: & intra sphæra alia: q̄ licet a supiori ratiā ipsa tñ supra polis zodiaci ultra illū mouet: nec incōuenit cū alter sit ppri⁹ & naturalis: reliquus uero p̄ternaturalis & rapt⁹: unde si q̄ simile sphæra cōspiciat facile dephēdet. V̄ḡ ne totalr declaratiōe careat do triplex exēplū. Primū. Sit rota a b c circulariter mota ab a in b: & hinc in c: & sit formica in pūcto a eodē quoq̄ motu delata p acci dens & rapta: quæ si motu pprio moueat ab a in c & ex c in b. nōne duobus motib⁹ oppositis fere: qd̄ nō est indecēs siquidē alter ppri⁹ & alter raptus est ei. scdm exēplū: si in lācia piecta ab a ī b sit musca: nōne ipsa motu eodē uersus b rapie: qd̄ licet ita sit q̄ dubitat eam posse moueri uersus a exñitem i c motu pprio. tertīū si nauis moueat ad alterā uersus dñiam positionis ad candē rapie: in ea existens hō: q̄ tñ motu pprio pōt in nauis uersus alterā p̄t deferri: & ita dicēdū est de duob⁹ motibus quibus sphærae ifferentes mouent: quod altero p se. reliquo uero rapti deferunt. Quod aut̄ hii duo motus dic̄ti sint in cælo declarat Ptole. primo Almag. cap. viii. & Alpha. dif ferentia. v. & autor p pte in rubrica sequenti, uidemus nāq̄ stellas & planetas in oriēte moueri uersus meridiē & ad occidentē uersus de scendere: & sub orizōte motas i crastino eadē in hora ad orientē re uersos. q̄ cū motu in die cōplerit diurnus est motus & prim⁹. Eodē quoq̄ mō & scdm. uident nāq̄ plane rae cōiuncti cū aliqua stellæ fixæ. & ab ea cōtinue elōgant uersus oriēte. donec cōpleant reuolutionē: & scdm iūganſ cū eadē. silt qnq̄ uersus septētrionē & aliqñ uersus aust̄: ab æqnoctiali declinatē scdm sitū zodiaci p̄cipiunt. qd̄ facile cōprehēdet. q̄s parūper fuerit assuetus i motibus planetar̄ cōspiciedis. quē motu eē scdm notū ē: quo motu scdm q̄ta uelocitate planetar̄ moueanſ nō in hoc loco sed in lib. Alma. Ptole. & i ope theoricae ceu. p pte in expositiōe quā in eo cōstruxi habet declarari. Necesse fuit aut̄ ut eēnt duo motus cælestes: & motus sphærae ifferiori⁹ contrarius esset motui primi mobilis dupli causa: prima q̄ cum primū mobile moueat tanta uelocitate & tanto ipetu ut uix cōsiderari posset. nā. xxiiii. horis per trā sit totū spaciū ab eo occupatū: quo fit ut rapit oēs sphæras ifferentes: ut patuit: & ignem & mediam regio nem aeris primo metheo. siqdēm. S. sphæra & planetæ non mouerent ad partem oppositā motu cōtrario: remittendo ut ita dicā impetum huius motus: raperent nō tñ sphærae cælestes & ignis: uerū etiā tor̄ aer aqua & terra circulariter motu diurno: nihil iḡiſ esset quiescēs: & ita cælū nō moueret. Omne nāq̄ motu indiget ḡescēte in libro de motib⁹ aīaliū: ne iḡiſ oīa raperent circulariter ipetu primi: ifferentes sphærae motibus mouent contrariis: ut resistat motui primo: & notificat aer uel aq̄ q̄ dū mouent ad ptem aliquā uelociter. Siq̄s moueat ad partē oppositā rem aliquā: resistēdo remittit uelocitatē motus eōe: & obstat cur sui. Secūda rō est cū astra in hæc ifferentia ifluat lumē & motu: talr ifluat q̄l̄ mouet: mō si oīa unico motu. s. ab ori. i occi. & uniformiter moueret æq̄lē & uniformē effcīm sp̄ p̄duceret: q̄ est idecens. nō. n. sufficit eē ḡnatiōne: sed op̄z q̄ sit corruptio: iō oportuit oēs sphæras moueri motu diurno circa terrā sel: ut in die naturali oīs eōe ifluat cōicef nobis: mouet itē scdm motu i zodiaco appropinquādo & remouēdo: ut effcūs diuersent. aliom̄ agūt pp̄iq̄ q̄ dū sūt remoti. Silt ut dicit arist. ii. de ḡna. Mot⁹ astro⁹ i circulo obliquo. i. zodiaco est cā diuersitatis effect⁹. un̄ sole i uere nobis appropinquāte ḡnatiōes: un̄ reuertentib⁹ planetis ad locū priorē eadez: ut prius redit piodus: ut aut̄ hm̄oi piodus uniformiter cōserue & cōtinuare: oportuit ut cōtinue mouerentur pri mi mobilis motu uniformi & regulari: un̄ uult p̄hs q̄ diuersitas planetar̄ i appropinquādo & remouēdo a nobis: cā est diuersitatis in effectibus: motus aut uniformis primi mobilis agit: ut hæc diuersitas æterna sit & uniformiter periodice pcedat. Tertio est notandū q̄ a superiori iōchado i orbib⁹ cælestibus talis est ordo situs: ut autor īqt̄ i textu primū mobile: firmamentū: sphæra Saturni: sphæra Iouis: sphæra Martis: sphæra Solis: sphæra Vene: sphæra Mercuri. & sphæra Lunæ: qd̄: & si sensu immediate pbari nō possit: cū oēs stellæ eodez i orbe uideat ifixa: nec discernat superiorē ab iferiori: rō tñ sensu corroborata hoc pādit. Di c̄tum ē. n. duplēcē eē sphærae motuz: motū. s. simplicissimū & uelocissimū p̄rō mobilis naturalē & ppriuz & motū scdm i obliquo circulo ppri⁹ sphæris ifferentib⁹. Mō q̄ primū mobile mouet a p̄rio principio & ppinq̄simū est oīo imobili: motu mouet diurno tñ uelocissimo & simplicissimo. Aliæ uero sphærae ultra motuz hunc scdm motu mouet p̄rio cōtrario. un̄ q̄ p̄rio imobili nō sunt ppinq̄simæ motu simpli ci & puro nō mouent: imo q̄to est iferior: tāto min⁹ & tardius mouet motu diurno: & uelocius motu se cundo q̄ sit i zodiaco: sed. viii. orbis in zodiaco tardissime mouet: quē sequit̄ Satur. postea luppi. & Mars Sol Venus & Mer. Luna uero uelocissima ēīre hic ē ordo assignatus sphærae. Scdm rō eadē ex apparen tia sumens euidentiā: cū primū mobile a primo principio motū: moueat oēs ifferentes sphæras rapiēdo: et illæ nitēt et motu cōtrario mouet: seq̄t q̄ q̄to sphæra uelocior est hoc scdm motu: tāto magis (et si ipro prie) repugnat p̄rio: ut ei⁹ intelligentia minus cōformat intelligētæ mouenti primū: q̄to at min⁹ cōformat: tāto est distatior ab ea: siquidē min⁹ complacet ei. Sed ita est q̄ scdm motu orbis. viii. tardior est inter oēs:

uelocior aut̄ sphæra lunæ: sequit̄ iḡiſ q̄ primo mobilis. viii. sphæra est imediatissima: & cælū lunæ remo tissimū. Alii uero planetae scdm uelocitatē & tarditatē sequunt̄ i ordine. Tertia rō ex eadē sequēs sensus apphēsiōe. Cū nāq̄ mot⁹ secūdus ad dñiam positiōis cōtraria sit motui p̄rio: q̄to orbis alijs tard⁹ defertur hoc motu: tāto ueloci⁹ p̄rio mouet: & cōsequēt̄ primū mobile supra eū p̄ualet magis: & ita pp̄igor: & q̄to motu scdm mouet ueloci⁹ p̄rio mouet magis a p̄rio deficiēdo mouet tard⁹: iḡiſ quia primū mobile supra eū p̄ualet minus: elōgat̄ ē magis: sed ita est q̄ cælū. vii. tardissime motū: motu scdm uelocissime mouet p̄rio motu: & cōsequēt̄ primo ppinq̄simū: sphæra uero lunæ se hēt p̄ oppositū ut q̄a mouet uelocissime motu in zodiaco: & tardissime motu diurno: ifima erit inter omnes: aliæ uero sphærae ordinatæ se hēt scdm uelocitatē & tarditatē mot⁹ eāz ut dictū est. B. p̄ obliquū &c. no. q̄ ex quo motui circulari nullus alijs mot⁹ est cōtrarius: iō qn̄ auctor i lā dī huic opposit⁹. i. ab hoc diuersus & ly p̄ obliquū p̄t itelligi p̄ obli quū. i. p̄ zodiacū: cū sit mēsura hui⁹ motus: & ab aris. appellat̄ circulus obliqu⁹: uel alt̄ & meli⁹ p̄ obliquū: huic oppositus. i. nō de directo opposit⁹ primo: sed diuersus a p̄rio atq̄ ab eo aliqtū obliquat̄: cū poli di stent a polis: impossibile. n. eēt q̄ p̄ unū & eūdē circulū & sup eisdē polis ad ptes diametralē oppositas eadē sphærae sit in eodē tpe moueret: cū aut̄ dicim⁹ ifferentes sphæras cōtra primā ipetu moueri ac niti: atq̄ ab ipa trahi: hoc ē itelligendū sano mō: cū in cælo nō sit fatigatio nec uiolētia: dicendū q̄ mouent motu di uerso a p̄rio & ad pte oppositā: tñ mouet̄ ēt motu rapt⁹ nō uiolētia: sed motu q̄li accītali & nō sibi pprio: cū tali motu moueanſ nō totalr ab itelligētia ipsis appropriata: sed ab itelligētia mouēt primū mobile. Vnde est difficultas utr̄ iste mot⁹ raptus sit naturalis ifferiorib⁹ sphæris: an p̄ter naturā: an cōtra naturā: ultimū nō p̄t dici: q̄a nō ēt ppetuo tpe: possum⁹ ergo diē uel qd̄ cōpetit sibi quadā naturalitate cōi: quia p̄ria itelligētia p̄rio & naturalitate ppria intēdit mouere primū mobile: secūdario aut̄ oēs alias sphæras: i. telligētiae aut̄ aliæ applicatæ cæteris orbib⁹: itendūt p̄rio motu suū ppriū: secūdario aut̄ inq̄tū cupiūt assī milari primā intelligētiae: aliquāt̄ coadiuāt̄ in motu primā intelligētiam: quia alt̄ nō sequeret mot⁹: uel p̄t dici q̄ iste motus cōpetit eis p̄ se: licet nō primo: sed secūdario: un̄ primū mobile mouet p̄ se primo ab oriente in occidētem: reliqua uero p̄ se nō primo: & nō intelligo per se ut distinguīt contra ly p̄ aliud: q̄a mouet̄ per aliud: per primā. s. itelligentia: sed ut distinguīt cōtra per accidens: utraq̄ satis tollerabiliſ est.

expōsitiō l.

Dubit.

De cæli reuolutione.

Vod aut̄ cælū uoluat̄ ab oriente in occiden tis signū est. Stelle fixæ q̄ oriuū i oriē te: semp eleuant̄ paulat̄ & successiue quoūq̄ in mediū cæli ueniāt: & sunt sp̄ in eadē ppinq̄tate & remotione adiuicē: & ita sp̄ se h̄ntes tendunt in occasū cōtinue & unifor miter. Est & alid signū. Stelle q̄ sūt iuxta polū arcticū: q̄ nobis nūq̄ occidūt mouē tur̄ cōtinue & unifor miter. mer

circa polū describēdo círculos suos: & sp̄ sunt in equali distātia adiuicē: & ppinq̄tate. Vñ p̄ istos duos mot⁹ cōtinuos stellæ tātēdētū ad occasū q̄ nō: p̄z q̄ firmañtū mouet ab oriente i occidētē.

uolitando: uel si datur cælū non concludūt eum moueri: cum cælo quiescente astra per se deferri pos fint: hoc remouet. d. non ēē possibile: q̄a si uolitarent p̄ aerē uagādo: seu cælo geto moueret: nō seruarēt fi gurā eadē: neq̄ sp̄ eēnt i eadē pp̄igrate & distātia: imo i motu separat̄ altera eāz tard⁹ mota: altera uero celeri⁹: sicuti si sint plures hoīes p̄ se moti i aliquo spacio: nō sūt sp̄ eadē figurā seruat̄: qnimo qnq̄ eōe alter p̄cedit: & aliqñ seq̄: scdm q̄ ueloci⁹ ul̄ tardi⁹ mouet̄: q̄ si nō moueret̄ p̄ se sed p̄ accīns: ut si eēnt i na ui mota: sedētes: et si i ifinitū nauis moueret̄ nūq̄ figurā uariarēt: & sic ē ad p̄positū: q̄a stellæ sp̄ sūt i æqli pp̄igrate & remotiōe: nō mouet̄ p̄ serue: motu cæli: i quo ifixa sūt: & h̄ eō arist. scdm de cælo tex. xlvi. & xlvi. ubi dicit nō uideri rōnabile q̄ oīa astra tā exñtia: p̄ polos círculos faciētia puos: q̄ p̄ æqnoctialē magnos cāntia circuit⁹: mouet̄ p̄ se æqli tpe cōplēdo reuolutionē: imo ast̄z maiorem faciēt círculū pluri tpe dberet moueri: q̄ d̄scribēs puū: ceu dicim⁹ d̄ orbib⁹: q̄ orb̄ Satur. pl̄i tpe cōplet reuolutionē q̄ orb̄ lūz: ex quo prim⁹ maiore trāsit circuitū q̄ scdm: at qm̄ hm̄oi rō ē p̄babil: q̄a bñ ē polē astra moueri maiori uelo: q̄ sūt p̄ æqnoctialē q̄ circa polos: & ita æqli tpe cōpleri círculos suos: q̄a eōe naturā ē ut mouet̄ hm̄oi

uelocitate: & ea tāq. pbabilē fecit Arist. p certitudine maiori ei^o demōstratiā factā in tex. xlvi. eiusdē scđi cæli i hac pte adducā: si astra p se mouēt cælo gescēte uel ipa sūt fixa i cælo & undiq̄ cōtentā eo: aut sūt i superficie ei^o cælis adiūcē distatib^o: si i cælo sint i fixa tūc nō pñt mouer i absq̄ scissiōe cæli & separatiōe ptiū ei^o: q̄lī nāq̄ ex altera ad alterā cæli cōcauitatē mouebūt cælo nō diuisio: siqdē q̄rto phy. corpore penetra tio si negata: diuisibile aut oē & scidibile ē corruptibile: diuisio nāq̄ ē pricipiū corruptiōis: qa pōt ad minias ptes pcedere: q̄ ampli^o partiri nō possent absq̄ corruptione: si cælū igit scissionē patet corruptionē euitare nō posse: qd̄ falsum ē: est nāq̄ oīno icorruptibile pto de cælo tex. xx. At si stellæ nō sint infixæ in cælo sed in eius superficie motæ motu pgressiuo: ceu hō in terra facie: imaginādo distatiā in cælis tūc iter duos cælos daref aut uacuū: aut aliud corpus de natura elemētōg: cui^o offin eset uacuū replere: qd̄ ē iconueniēs ut aliquid corp^o etiā natural'r sit extra locū naturalē: aut illud corpus eset de natura cæli: & tūc iter scinderef: qd̄ ē reprobatus. Præterea si per se mouerent motu pgressiuo in lōgitudine: defectuosa fuisse natura in nō dando eis insīta apta: cum aīalibus q̄ sunt uiliora dederit: & magis sollicita fuerit circa illa q̄ astra: nō est igit imaginabilis modus quo stellæ mouean cælo nō moto: quare cū mouean admotum cæli: cælū mouet ab oriente in occidente. Secundum signū in idem quasi rediens: sumis a stellis circa polum articū motis: q̄ nobis nūq̄ occidūt: sed eleuatæ supra orizontem semp apparent nobis: ceu optime de mōstrat sphera materialis: mouen qdem stellæ hæ ab oriente ad occidentem uersus: circa polos suos circuitus describendo: q̄ cū semper sint in eadem ppingitate & remotiōe: & eadē semper seruent figurā: non mouen motu pproprio & per se: sed cælum eas ferens tali motu mouet. Aliqui in hac parte pueriliter q̄irunt an cælum moueat: qui qm̄ physicas rōnes faciunt & faciles: & dubitat de re sensata: & nota: eis dubitatio nem cum suis rōnibus relinquo & astrologica magis psequar. B. hyginius hanc eandem sīiam sub aliis uerbis sic ptulit: Igif cū uideam^o stellas exoriri & occidere: necesse est mūdū quoq; cū stellis uerti. Sed nō nulli aiūt nihilomin^o id euenerit posse: q̄ stāte mundo stellæ exoriant & occidāt: qd̄ fieri nō pōt. Si. n. stellæ uagæ ferun̄ neq; mundus ip̄e uoluit: nō possent corpora stellis figurata in colūnia & certa permanere: pauloq; infra sic dicit. Illud etiam uidemus in extrema cā draconis stellam eē: quæ uis^o uertat: & i eodem loco cōstet: q̄ si oēs stellæ uagæ ferunt: hāc quoq; loco moueri necesse ē: qd̄ nō euenerit: Igif necesse ē mūdū quoq; nō stellas uerti. hæc ille: oēs istas rōnes posset q̄s pteruiēdo negare: & iō ad cōcludēdū cælū moueri oportet recurrere ad rōnem philosophi scđo. de cælo: qb^o pōt addi una sic qa qro uel cælū mo. circulariter uel nō: si primū habeo in centū: si scđm ego pbo q̄ est ip̄ossible q̄ moueat motu recto: qa talis uel ē finitus uel infinit^o: nō primū: qnq; n. hūc stat terminū & cessauisset hm̄oi motus: nec scđm: quia ex p̄spectuā hī qd̄ si qd̄ mobile mouet motu recto infinito: q̄ tale mobile deueniet ad terminū in quo oculus noster nō posset tale mobile uidere: sed stellæ semper uident: ergo & ista ratio cōcludit cælum moueri circulariter & ex cōsequenti ab oriente in occidente.

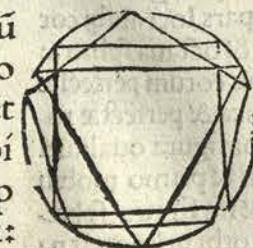
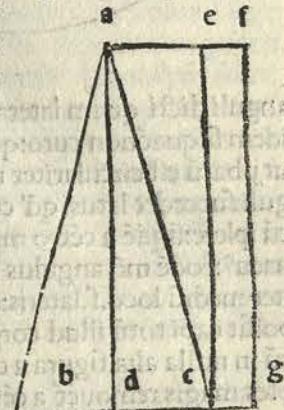
Q. VOD aut sit cælū rotūdū. Declarat

cæli figura & pbat ei^o sphæricitatē trib^o rōni bus: scđa ibi. Cōmoditas. tercia ibi. Necesritas: p̄ia rō est silitudinis quā dupl̄t introduco: p̄ q̄rū prima introductiōe est notandū: q̄ astrologi a phis discrepat i mūdi æternitate: p̄hi nāq̄ oēs platone excepto octauo phy. te. nēt mūdū nō habuisse pricipiū neq; finē: immo eē æternū: qd̄. viii. phy. plurib^o rōnib^o p̄ba: p̄cipue æternitatē mot^o & tpis. Astrologi uero uolūt mūdū creatū fuisse a deo glīoso: ceu & nos fideles firmitet tenem^o: & ex gene sis cap. i. accepim^o: dicit nāq̄ astrologor^o uniuersitas: i principio mūdi solem fuisse i arietis initio: q̄ de cā qn̄ idē ad eiusdē pricipiū regre dit: annū mūdi reuoluūt: sicut oīum fit reuo lutio qn̄ sol ad idē pūctū zodiaci redit i quo fuit in principio eoz: & exp̄sse haly. Abéragel.

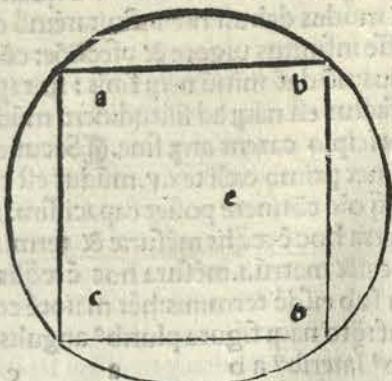
in prima pte iudicioz cap. de loue dicit: q̄ i illa die q̄ de^o iccepit creare mūdū: luppiter erat i domo ascē dēte: & autor i textu loquēs tāq̄ fideliſ: ingt mūdū scđm eē ad silitudinē mūdi archetipi: quo stāte i introduco rōnem scđm primū modū: in principio aīq̄ mūdū crearef: erat mūdi ydea i méte diuina: quā sacri theologi uerbū & filiū dei uocat: oīa nāq̄ ab æterno sunt i méte diuina seipm trī cōcipiēdo: sed cōcepit de^o mūdū faciēdū figuræ rotūdæ: q̄re ad silitudinē mūdi archetipi. i. pricipis & illi^o ydea: quæ pricipiū est mūdi faciēdi: factus est mundus figuræ rotundæ: hæc prima expositiō & si possit substētari: multum conformis textui mihi minime ut: iō do scđam magis ad intētionē autoris taliter rōnē formādo: effectus debet assiliari cause suæ q̄tū est possibile: & q̄to cā magis assimilat sibi effectū: tāto pfectior ē ipsa & effectus fil:

mūdus aut effectus est dei: ut dictū est ex sīia astrologor^o & fidelium: igif debet esse similis deo quantum potest. Deus aut infinitus est uigore: pfectiōne: & duratione: ergo & mūdus debuit hīe infinitatē: nō dura tione: siqdē factus est & habuit esse initiū: & cū sit corpus nō pōt esse infinitus uigore & pfectiōe: cōueniens fuit ut etiā infinit^o figura: hm̄oi est rotūda: in qua cū nō sit angulus: nō dāt initiū neq; finis: fuit igitur decens rōne silitudinis mundū habere figurā rotūdam & sphæricā: factus est nāq̄ ad silitudinem mūdi ar chetipi. i. dei pricipis: q̄ mūdus pōt dici: qa oīa est potētia & uirtute pricipio carens atq̄ fine. Secundā rō nem ponit ibi. COMODITAS quā ita formās: mūdus qm̄ oīa cōtinet primo cæli tex. v. mūdus est totū: & extra eū nihil est in eodē tex. c. figurā meruit comodā: maximā & q̄ oīa cōtinere posset capacissimā: sed inter oēs figurās sphærica est capacissimā: & iter oīa corpora hisopimetra hoc ē æqlis mēsuræ & terminogē æqlis: dī nāq̄ hisopimetra ab hisos qd̄ est æqlis: & pi qd̄ est cō & circa: & metrū. i. mēsura hoc ē æqlis cō mēsurationis: corpus sphæricū est capacissimū: figura nāq̄ sphærica sub eis dē terminis: hēt maiore conti nētiā q̄ angulare: & si hēt æqualē eius: termini sunt minorē: qd̄ p̄ba: q̄to nāq̄ figura plurib^o angulis cōtinet: tāto capaciōr ē: & area hēt maiore: ut ex eo triāgulus a b c quob^o laterib^o a b & a c æqlib^o cōtentus: cui^o basis b c i duo æqlia i puto d p̄ tertia primi p̄ciā: & p̄ ducta linea d a: qa duo latera d a & d b: triāguli a b d: æquāt duob^o laterib^o d a & d c triāguli a c d & tertiu a b c: erūt p. viii. primi ambo triāguli æquales: & æqlis cōtinentiae: quo scđa p̄uto a duco linea a e: æqlē linea d c p̄ tertia primi: & eidē æqdistantē p. xxxi. eiusdē & linea c e: cōstitutus erit qd̄rāgulus a e d c du plus ad quēlib^o p̄ciāli triāgulo p. xli. primi elemētōg: & totali triāgulo æqlis: q̄re area & cōtinentia tetragoni æqua cōtinentia triāguli lineis triāguli lōgiorib^o existētibus: nā duo latera tetragoni a e & d c æquant basi b c totius trianguli: & qa anguli d uel sunt recti ul' æqualēt duob^o rectis p. xiii. primi: p. xyiii. primi duo latera a b & a c triāguli: sūt lōgiōra duobus lateribus a d & e c quadrati: qd̄ratus igif. eādem hēt cōtinentia cū triangulo: sub lineis breuioribus: ex quo plures hēt angulos: & si excessus hāge linea triāguli addat tetragono: p̄ductis laterib^o a e f & d c in g: & linea f g totus terragonus a f d g lineis æqualibus lateribus trianguli: maiore habet aream & cōtinentiam: figura itaq̄ plurū angulorum maioris est cōtinentiae: at quia circulus inter figurās planas: & sphæra, inter solidas totus est angulus: & nihil est recti sed totus curuat: seq̄ p̄ huiusmodi figura capacissimā ē: iter oēs alias figurās lineis æqlib^o cōtētas: qd̄ si cōtineat æqlē linea erūt curtiōres: cū igif figura sphærica capacissimā sit comoda fuit mūdo: q̄ oīa cōtinet & icludit B. no. q̄ illa p̄ia rō nō ē multū fortis qa apari posset dici q̄ oīa deberet eē sphærica: qa oīu^o rege crēdage idē sūt i méte diuia: effūs d^o assimilari eē et eē: ergo oēs isti effūs deberet eē figura sphærica: cui^o tñ cōtrariū uidem^o cōtigere. Pōt dici q̄ ē dīa iter agēs mediatū & imediatū q̄ debeat p̄du cere aliquē effūz: nā qn̄ agēs ē imediatū assimilat sibi suū effūz inq̄tū pōt. Quādo aut cadūt iter media fū pōt ita bñ assimilare: nā p̄nt ipēdare: Ad p̄positū deus creauit mūdū fuit agēs imediatū ergo assimilauit: cetera aut nō qa multa media cadūt iter effūz p̄ducendū & ipsū agentē tñ cōsidera: scđa ēt rō cōmodita tis nō tenet: qa aliq̄ posset dicere q̄ licet absolute figura sphærica sic capacissimā: tñ potuisset facere mūdū alteri^o figurā: q̄ tāto eēt maior: q̄ cōtieret oīa q̄ cōtinet nec mūdus exīs sphærica figurā: iō ista due rōnes sunt debiles. Vide q̄ iste auctor cōtradicat aris. in secūdo cæli: ubi dicit q̄ figura cæli debet eē minima: hic autem dicit q̄ debet esse maxima. Soluitur q̄ ista figura est maxima quo ad cōtinentia: minima aut quo ad uelocitatē mot^o: qa nō indigēt aliquo extriseco p̄ ipsius motu: & quia habet minorē resistētiā: cum cōtineat una ps alteri æqualē succedat: q̄ nō est ita in aliis figuris: & sic remouetur contradicō.

NECESSITAS probat cæli sphæricitatē tertia ratione necessaria & demonstratiā: se tūdē. s. trilaterē ul' q̄trilaterē ul' multilaterē seq̄ rēt duo ip̄ossibilā. s. q̄ aliq̄ locus eēt sine corpe uacuus: & corpus aliq̄d sine loco: quōd utrūkūtundū sed alterius figuræ scilicet angula ris & triangularis quadrangularis uel multi latere daref in motu uacuum: & corpus abs que loco: quorum quodlibet quarto phy. est reprobatum: dato nanque q̄ figura cæli eset quadrata a b c d: cuius centrū e: notum est angulos non æqualiter distare a centro: cum partibus lateralibus: quia si quælibet pars huius figuræ æqualiter distaret a centro: eset figura rotūda per diffinitionem cir culi primo elementorum: magis igif distant

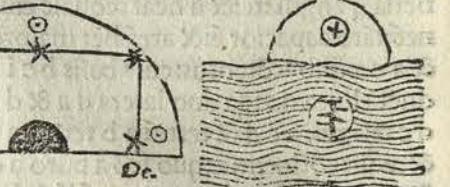

CAPITVLVM

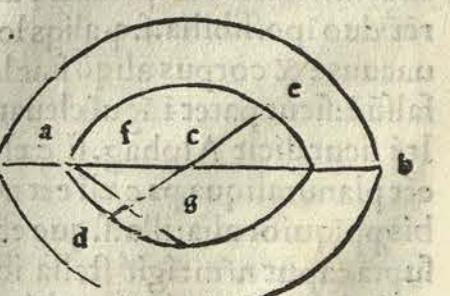

Ergo sol uel alia stella existens in medio celi maior uideri deberet qd ex nis i ortu uel occasu: cuius cōtrariū uidemus cōtingere. Maior. n. appet sol uel alia stella existens in oriēte uel occidēte qd in medio celi: sed cū rei ueritas ita nō sit: huius aparatiē cā est: qd in tpe hyemali uel pluuiali qdā uapores ascendūt īter aspectū nrm & sole uel alia stella & cū illi uapores sint corpus diaphanū disgregat radios nros uisuales: ita qd nō cōphēdūt rē uisa ī sua nali & ue ra quan titate: si

cūt patet or. de denario plecto ī fundū aq lympide q pp simi lem disgregationem radioꝝ apparēt maioris qdā uacuꝝ: eodē mō angulus a: mouebis ī spaciū iter mediū locū. l. lateris: & cū a loco illo nō poslit capi totū illud corpus: ps eius remanebit sine loco: siqdē extra celi nō sit locꝝ, prio de cælo: & si cū in nulla alia figura a circulari & sphærica linea ducta a cetro ad circūferentiā sint æqles: qnimo aliq ptes magis remouēt a cetro qd aliae: in motu qnī ps distatior a cetro: pueniet in locū ptis ppinqoris: corpus in loco nō recipieſ: & qnī pars ppinqior ueniet ad locū ptis remotae: dabis uacuum: cū autē tm in figura sphærica ptes quaelibet æqualiter a cetro sint remotae: de necessitate hmōi figura conuenit cælo. Circa rōnem hmōi dubitac̄ quia nō uideſ cōcludere in cælo figura sphærica pfectam: immo cælum habens figuram oualem: aut lēticularē: moueri posset orbiculariter: absq; hoc qd uacuū dareſ: uel corpus absq; loco: nā si haberet figuram ad instar ouī: axe per eius lōgititudinem tranſeūte: qualit in motu aliqd dictoꝝ se queret inconuenientium: seu si haberet figura ad instar lētis axe in latum: progrediente: nullum icurritur inconuenientium dictoꝝ. Respondet cōmen. Auer. secūdo de cælo cōmento. xxvii. dicēs: figura cæli debere esse talement: qd undecūq; ponentē poli absq; incurſu inconuenientium dictoꝝ posset moueri. Modo si cælum haberet figura oualem: positis polis per latitudinē: uel figura lēticularem: axe eunte in longū: seque retur uacuum & corpus absq; loco ut dictū est: cū igitur cælu nō posset moueri undecūq; axis ponaf cū polis his figuris figuratum: ille nō insunt ei. Sed hæc responsio mirabiliter deficit: quia cælum habet polos in pte determinata: qua in æternum mouebis: taliter nāq; cælum mouef polis in parte aliqua existentibus: qd impossibile est illos uariari & mutari ad aliā partem orbis: & cælu moueri alio modo: & ita si cælu figuram habeat oualem: polis existentibus in parte utraq; acuta: & axe per eius lōgititudinem træſeu te: nunq; inde uariabuntur: ita qd fiant in alia parte: qd si mutarenf bene ueſ est qd dicif qd cælum reuoluui non posset. Ideo aliter dicat & est responsio Alberti eodem in loco: sphærae inferiores mouenf in zodiaco super polis aliis: & æquidistantibus a polis primi mobilis: quod si planetæ orbes non essent perfectæ rotuditatis: dareſ uacuū & corpora penetratio: quod declarat: & sit figura primi mobilis oualis a b: i centro c: axi eunte per longitudinem a c b: polis a & b: sphærae uero inferioreꝝ syderum d e: axe: d c e: & polis d & e: notum est enim qd qnī hæ sphæra mouentur motibus ppriis & naturalibꝝ supra d & e polis zodiaci: pars acuta f pueniet in g: circulum f g æquidistā tem polo d causando: quæ cum non poslit recipi in loco g: qd minor est: dabut corpore penetratio: eodem modo pars g deueniet in f: & cum totum locum f implere non ualeat: pars loci absq; corpore remanebit uacuus: qua de causa si planetæ & octaua sphæra: alio mouenf motu a primo corpore: qd sint orbes eorum perfectæ rotuditatis necessum est. Et quia figura sphærica & perfectæ rotuditatis perfectior est simpliciter & uniformior figura ouali: uel lēticulari: si debetur orbibus planetæ: a maiori & primo mobili erit propria: quod perfectius est & dignius illis: & ita figura sphærica non tantum orbibus planetis: uerum etiam orbi primo est naturalis & essentialis: & hoc modo posset saluari responsio cōmen.

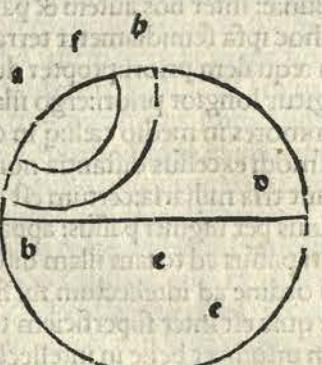

de denario plecto ī fundū aq lympide q pp simi lem disgregationem radioꝝ apparēt maioris qdā uacuꝝ: eodē mō angulus a: mouebis ī spaciū iter mediū locū. l. lateris: & cū a loco illo nō poslit capi totū illud corpus: ps eius remanebit sine loco: siqdē extra celi nō sit locꝝ, prio de cælo: & si

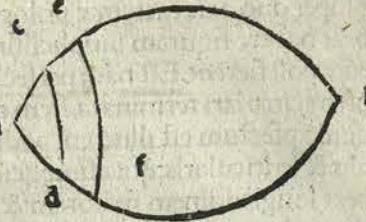

Auer. non enim uult qd cælum figurā habeat qua possit moueri undecūq; ponant poli: ita qd poli possint transmutari de parte ad partem: quia hoc nunquam contingit: necq; est possibile: semper nanque mouebitur super duo axis extrema: polos arcticum & antarcticum: super quos nunc reuoluitur: sed uult qd cælum debeat habere figuram simplicissimam & perfectissimam: talis autem est sphærica: quæ moueri posset undecūq; poli fierent. Est nāq; perfectior figuris pluriū superficieꝝ & rectarum: quia simplicior eis: unicā tm superficie circulari terminata. Item quia circulari nulla potest fieri additio: rectis autem utroq; ex latere pot addi: mō pfectum est illud cui addi nō potest. Est secundo perfectior figuris rotūdis nō regularibus: & sūt oualis & lēticularis: quia simplicior magis uniformis & infinita: figura autē oualis nō est uniformis: cum habeat longitudinem maiorem: & cōsequenter non est infinita cum ex latere altero principium capi possit. Et eodem modo dicendū est de lēticulari & singulis aliis figuris rotundis. B. No. qd adhuc ista tertia ratio necessitatē: licet sit fortior cæteris tm alijs adhuc pterius posset dicere: qd ista cōcludit de superficiebus intermediiis: nō autē de ultimis uidelicet de cōuxa primi mobilis: nec de cōuxa ultimi uidelicet sphæræ lunæ: cū n. ultia superficies primi mobilis. i. cōuxa. nō cōtineat ab aliquo corpe supiori: nullū ipossible seq̄ si ponaf angularis: cōuxa quoq; lunæ ex quo ē cōtigua sphæræ ignis: qd est maxie rarꝝ: Si ponaf figurae angularis facile ignis sibi cedet sui raritate & nullū incōuenies seq̄. Tm ītellectu bñ dispositus acqescet: qd si tot superficies intermediae sunt hmōi figurae: qd duæ ēt extremae eadē figura limitēt: Aliq culpāt Auer. scđo cæli ubi ad hoc ppositum dicit: qd cælu debet esse figura sphærica qd talis est qd in qcūq; pte ponaf axis facile moueri poterit: quod nō euénit in aliis corporibus: dicentes qd axis in sphæra semel constitutꝝ: nō potest īmutari &c. sustinēdo cōmētatorē facile dñ: nō qd fuerit malus mathematicꝝ: sed bonꝝ: qd aliud ē loqui de figura abstracta a materia: aliud de figura cōiuncta materiae: qd de figura applicata cælo ut cælu est: alias rationes prius fecerat: qnī corpori pfectissimo debet perfectissima: & primo pria: & simplicissima: ac uelocissima ī motu. Post quas oēs hic nō ampliꝝ ut naturalis: sed ut mathematicꝝ: loq; de figura absolute: nō cōparado figura sphærica cælo: sed figurae: licet. n. figurae sphæricæ cōsideratae in ipso cælo: repugnet uariare axē: tm figurae sphæricæ absolute: & inq; tam talis: nō repugnat: quod bene aliis figuris adhuc abstractis a materia repugnabit: & iō sua ratio dicit esse uera. Deinde cum dicit.

ITEM SICVT dicit Alphagranus. Hoc idem probat rōne Alphagrani differentia secunda: quæ pbabilis est in ultimo differentia: facta pro rudibus & rōnes fortiores & evidentia habentes maiorem percipere non potentibus: ideo tam non curo aliter declarare: & si uiolenter posset saluari. Causa autem quare syde ra in orientali & occidentali orizonte qd in meridiano maiora uideāt satis nota est ex naturali philosophia: præcipue secundo de aīa: & in libro de sensu & sensato: ubi uolunt philosophi uisionem cauari per mediū: quod est aer uel aq; per aetem nāq; & aquā species uisibiles ab obiecto multiplicant: ad organū usq; uisibile repitant. Qua de re qnī tale medium bene fuerit dispositū: subtile & clarum: species huiusmodi per eum coadunatim multiplicatæ repræsentant rem in naturali & propria quantitate. Dum uero idē grossius est & turbidum magis quam decens est: non multiplicant uniatæ: imo disaggregatæ: & uisibile disaggregatum & maioris qtitatis demonstrant: ut uolūt perspectui. Ita in pposito quia stellæ prope orizontem existentes multiplicant species: per medium aereum ppinum superficie terræ: quod ingrossatum est a uaporibꝝ ab ea eleuatis: propter rationem dictam: uidentur maioris quantitatibus: existentes uero eleuatæ ab orizonte ut in meridiano: quia uident mediante aere subtiliori uaporibus continue subtiliatis: apparēt magis congregatæ & consequenter minores. De sole etiam potest esse causa specialis: quia eo prope orizontem: calor est remissior & uapores grossiores aetem ingrossantes: & species uisibiles disaggregantes. Cum uero in medium cæli deuenerit: ex quo calor est continue intensus uapores subtiliando: uidentur minoris qtitatis: ut optime declaratur in figuris positis in tex. Ratio autem Alphagra: fortior sensu comprobata in differentia secunda: quam prius Ptole. primo Almag. cap. tertio fecit. Pro qua fiat figura a b c d cælum repñtās: in centro e: orizonte b e d: polus arcticus supra orizontem eleuatꝝ sit a: c uero polus antarcticus occultatus. Stellæ igif quæ sunt propinquæ polo a: in hoc situ nunq; occidunt sed mouentur circa polum a: circulos suos facientes æquidistantes: & quanto a polo magis elongatur stellæ: tanto maiorem causat circulum proportionatiter. Nam stellæ f: circulū facit motu diurno f g: stellæ uero h: ma-

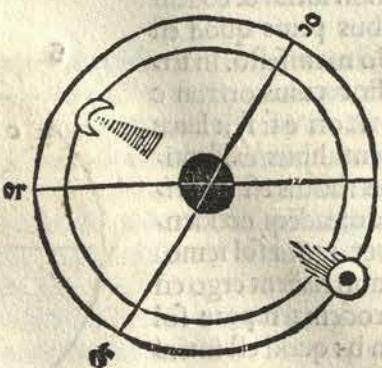

gis a polo eodem elongata; adhuc maiorem hi: & ita de aliis. Quod si cæli figura non esset sphærica sed rectarum superficierum: ut in secunda hac figura a b c d: polis existentibus a & c: stella in b faciet circulum b d: qd si e distantior capiatur: circulum e f: æqualem describet: quod est contrarium sensui. Eodem modo si esset figuræ ovalis: & si stella remotior circulum causaret maiorem: non tamen distantiae proportionatum: ut in hac tercia figura: cuius poli a & b: stella propinqua circulum c d faciet: remota uero e f: non proportionatum distantia: a e: quare cum uideamus stellas omnes moueri circa punctum illum immobilem: & propriorem: circulum minorem: distantio uero: causare maiorem secundum proportionem: qd non potest saluari nisi in cælo ponendo figuram sphæricam: est cōcludendum cælum corpus perfecte rotundum & sphæricum quod erat intentum. B. no. q ratio Alpha grani sic absolute intellecta dicitur esse falsa: nam supponit unum falsum q. s. pars ipsius cæli magis propinqua semper sit supra caput nostrum: & partes remotæ sint in oriente & occidente: ac si ipsæ stellæ mouerentur uel scidentes cælum super lateribus trianguli: uel quadrati: uel inter cælum & cælum super eisdem lateribus: nam si quis dicat cælum esse figuræ quadratae: atq; ad motum eius stellas moueri: atq; quadratum moueri supra centro in medio ipsius designato: tunc signata una stella in angulo semper æqualiter distabit a centro: sit i q̄cūq parte cæli aliquis uoluerit: & iō si uolumus Alpha. sustinere oportet sic dicere: Si cælum esset planum & lateratum: in quadam tempore anni: Sol maior appareret q in alio: consequens est falsum ergo & antecedens: Sequela deducitur: quia si cælum esset planum: in eo essent partes quædam nobis magis propinquæ & partes quædam magis remotæ: cum autem sol in anno totum zodiacum discurrat: ac de uno signo ad aliud deueniat: de necessitate quandoq; in parte nobis propinqua: quandoq; in parte a nobis distante reperiatur: sed quæ nobis propinquiora sunt maiora uidentur: ergo Sol in parte morans propinqua: q esset in aliquo tempore anni: maior nobis appareret: & sic ratio ista potest bonum sensum habere: Nota insuper q rei ueritas est ista: q posito adhuc cælo ut est perfecte sphærico: q quædam partes sunt nobis magis propinquæ: quædam uero magis remotæ: pars enim orientalis & occidentalis a nobis magis distant: q pars meridiei supra caput existens: quod sic probari potest: inter nos & medium cæli non sunt nisi aer & ignis: quæ duo elemēta mensurari possunt a linea exeunte a superficie terræ: usq; ad concavum lunæ: Inter nos autem & partem cæli orientalem uel occidentalem: mediant eadem duo elemēta: & ultra hoc ipsa semidiameter terræ. Ad mensurandum autem distantiam huiusmodi: oportet accipere linam æqualem priori: propter duo elemēta: & addere sibi lineam quæ mensuret semidiametrum terræ: erit igitur longior priori: ergo illæ partes magis distantiae: Et si quis diceret ergo stellæ debent ex hoc apparet minores in medio cæli: q in oriente aut in occidente. Respondetur q non ualeat consequentia: cum huiusmodi excessus distantia non sit uisus notabilis. Exempli gratia sit aliquod uisibile distans a nobis p̄ duo aut tria miliaria: certum est q apparebit multominus q sit sua uera quantitas. Quod si fiat nobis p̄ pinquius per uiginti passus: apparebit adhuc eiusdem quantitatis: Et hoc non alia de causa: nisi quia illi uiginti passus ad totam illam distantiam: non habent perceptibilem proportionem in ordine ad uisum: licet in ordine ad intellectum ibi sit certa p̄portio: Ita est etiam de semidiametro terræ in ordine ad distantiam: quæ est inter superficiem terræ: & concavum orbis lunæ: cuius distantiae proportio: facit uarietatem in usu: licet bene in intellectu. Circa istam rationem occurrit primo dubium: cur propinquiora apparent maiora: & remotiora minora: & huius cāna assignare est opus p̄spectivi: aliqua igit ex p̄spectiva excerpit breiter tangens. Omissa difficultate de modo quo fiat uisus: an inter suscipiendo: an extra mittenendo dicamus primo: q obiectum uisum debet esse coloratum aut lucidum: secundo q obiectum lumen sum seu coloratum speciem ac similitudinem sui multiplicat in diaphano medio orbiculariter: dummodo non impediatur. Item diffusio huiusmodi specierum in prima parte medii propinqua corpori lumenoso: taliter fit: q in illa parte maior species imprimitur: in alia parte paulo minor: in alia adhuc minor successive: quousque deficiat uirtus multiplicatiue huiusmodi specierum: adeo q concurrunt ad unum punctum: & causant quandam figuram quæ dicitur piramis: cuius basis dicitur esse obiectum coloratum: & conus dicitur esse in medio: Et hoc est q dicit propositio quarta primi p̄spective. Totum luminosum in quolibet p̄uncto medi: piramidem sui luminis terminare. Ultimo nota q altero triū modis possunt radii uisuales ad oculum uenire: quidam directi: quidam reflexi: & quidam fracti: Directi qui & incidentes appellantur: sunt quando uisibile dicitur esse oculo de directo oppositum: utroq; eorum existente in medio eiusdē diaphaneitatis: tunc enim apprehendimus rem per radios directos. Radii reflexi dicuntur: qn obiectum non est de directo contra oculum possum: adeo q radii eius primarii non possunt ad oculum immediate ferri: sed multiplicando primam piramidem radiosam: obuiant alicui corpori denso ac leni: & ibi reflexi resiliunt uersus basim piramidis: Et in tali regressu causatur noua piramis: cuius basis est illa arcticū: aliæ uero sunt sempiternæ occultatiōis sicut illæ quæ sunt propinquæ polo antarctico.

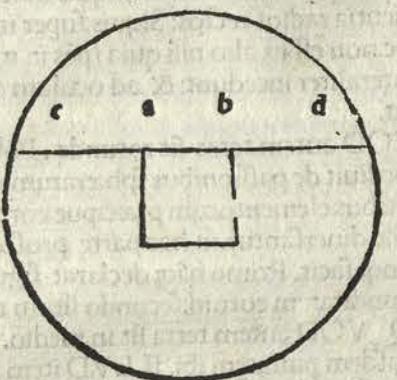
PRIMVM 10
piramidis: & isto pacto in speculo aspicientes: res quæ per radios rectos uidere non poteramus: per radios reflexos uidemus. Radii fracti dicuntur: quando obiectum est in cōspectu oculi: sed medium est disforme: q aut medium in quo est obiectum locatum: dicitur esse densius eo in quo est oculus: aut ecōtra: Et sic nō est eiusdē diaphaneitatis: & isti radii fracti sunt sere medii inter directos & reflexos: isto autē pacto fit hoger radio & fractio: quia mediū densius radios reflectere nititur: non tamen est potens: ex quo est diaphanum: non igitur eos omnino directe incedere permittit: & ideo procedunt fracti: secunda tertii perspectivæ dicēte: q fractio radii fit in superficie medii secundi: his habitis dico ad problema q res propinquiores per radios directos: causant maiorem angulum in oculo: q eedē distantes: quia angulus triāguli breuioris ex ea dem basi maior est angulo triāguli majoris: per uigilam primam primi eucli: quod autē dicitur in triangulo uidelicet etiam in piramide: unde piramis radios a deuenit ad oculū: non terminas ad oculum in pūcto: sed sub curta piramide: & angulo inchoato: quadragesima propositione primi perspectivæ dicente: uisionē fieri sub curta piramide uisui proportionata: & angulo inchoato: quando igit res est propinqua: maiorem angulum causat: & ideo maior appetit: quando remota minorem: & ideo minor. Per radios autē fractos soluitur unum aliud: unde est q uisa p medium densius apparent maiora: quia ut dictum est radii quando incedunt per medium densius: directe extenduntur usq; ad superficiem medii magis rari: ubi pp minorem resistentiam faciliorē aditum inuenientes: incipiūt dilatari: & recedere a pp̄pendiculari uel catheto. & isto pacto frangi: & res appetit maioris q̄titatis: &c. patet solutio: Secus autem accidit: qn obiectum est in medio rario: quia tunc radii directe incedunt usq; ad introitum medii densioris: ubi pp̄ maiorem resistentiam franguntur ad pp̄pendiculararem: adeo q accedunt ad ipsam: & angulus causat minor: & iō etiam res: Soluit unum aliud per idem: unde est q si fit uas in fundo cuius sit denarius: & illum aliquis uideat: ac recedat donec sit in primo non esse uisionis: pp̄ latera ualis impeditia radios rectos: Siquis super infundat aquam: adhuc poterit longius recedere: & denarium uidere: hoc non est ex alio nisi quia sp̄s in medio denso peruenientes ad rarius: refranguntur a perpendiculari: & lateraliter incedunt: & ad oculum deueniunt per radios fractos: cum per directos deuenire non poterant.

Q. VOD autem terra sit rotunda. Postquam se expedituit de passionibus sphærarum: de pp̄petitibus elementorum præcipue eorum q bus illæ diuersantur. in hac parte prosequit: & quinq; facit. Primo nāq; declarat figuram & rotunditatem eorum. secundo situm terræ ibi. Q. VOD autem terra sit in medio. Ter- tio eiusdem puitatem ibi. ILLVD item est si- gnatum. Quarto probat eius immobilitatem ibi. Q. VOD autem terra in medio omnino imobilis. Quinto quia dixerat terram esse paruam: quantitatem eius determinat. ibi. TOTVS autem terræ ambitus. Figuram ele- mentorum ideo notificat: quia ex diuersa eo rum figura apparentia diuersantur: secundum q homo est in alio & alio situ eorum: at quia non contingit uidentem sydera esse nisi i su- perficie terræ uel aquæ: igitur horum tantūz explanat figuram: & primo terræ secundo ue ro aquæ ibi. Q. VOD autem aqua. Rotundi- tatem terræ unica tñ probat ratione: quam fere eiusdem uerbis ab Alphag. differentia ter- tia accepit: & a Ptole. primo Almag. cap. quar- to. Necesse est nāq; scire rotunditatem ter- ræ ab oriente in occidentem: & econverso. p̄pter diuersitatem ortus & occasus astrorum in diuersis habitationibus: si nāq; plana esset: eodem tempore omni parti terræ orientē & occidentē: quod falsum esse perceptum ē ut ostendam: & similiter eadem sequuntur ex ro- tunditate eiusdem a polo arctico ad antarcti- cum & econtra. Vnde ob eius in longitudine rotunditatem multiplicantur meridiani & in habitationibus diuersantur: sed rotunditate

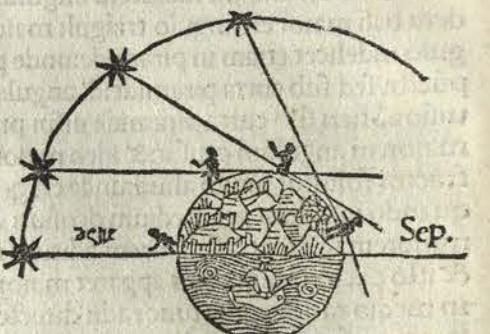
CAPITVLUM

eius in latum hoc est a polo ad polū: in terra clima distinguntur: quo sit ut dies & noctes in eaē quantitate in diuersis partibus terræ diuersantur. Quod quidem terra sit rotunda ab oriente in occidentem probatur. Signa & stellæ non eodem in tempore oriuntur & occidunt omnibus habitantibus in terra: immo prius orientalibus idest qui habitant uersus orientem: q̄ occidentalibus & occidentalem plagam incolentibus: igitur terra est rotunda. Consequentiam annuit quicunq̄ consideret ea quæ sunt in sublimi: uerbigratia in monte. Siquis nanc̄ existat ex altera parte montis multa conspiciet occulta ei: qui reliquā eius partem possidet: propter montis tumorem: qui si essent in eadē planitie simul conspicerent eadē. Et ita. Si terra plana esset a b: itaq̄ in hac planitie esset habitatio: quandocunq̄

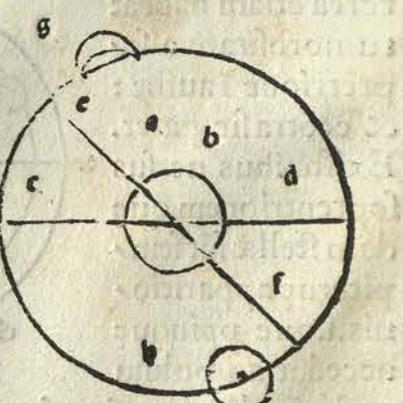

Si igitur aliquis procederet a septentrione uersus austrum: in tantum posset procedere: q̄ stellæ quæ prius fuerant ei sempiterne apparitionis: ei iā tenderent in occasum: & q̄to magis accederet ad austrum: tanto plus mouerent in occasum.

Ille ite: idem homo posset uidere stellas quæ prius fuerant ei sempiterne occultationis. Et eō uero contingeret alicui p̄cedenti ab austru uersus septentrionem: Huius autem rei causa est tantum tumor terræ. Item si terra esset plana ab oriente in occidente. tā cito orirent stellæ occidentalibus q̄ orientalibus: qd patet eē falsum. Itē si terra eēt plana a septentrione in austrum: & econtra. Stellæ quæ essent alicui sempiterne apparitionis: sp̄ apparerent ei quocunq̄ procederet: quod falsum est. Sed q̄ plana sit uidetur præ nimia eius quantitate quæ hominum uisui appetet.

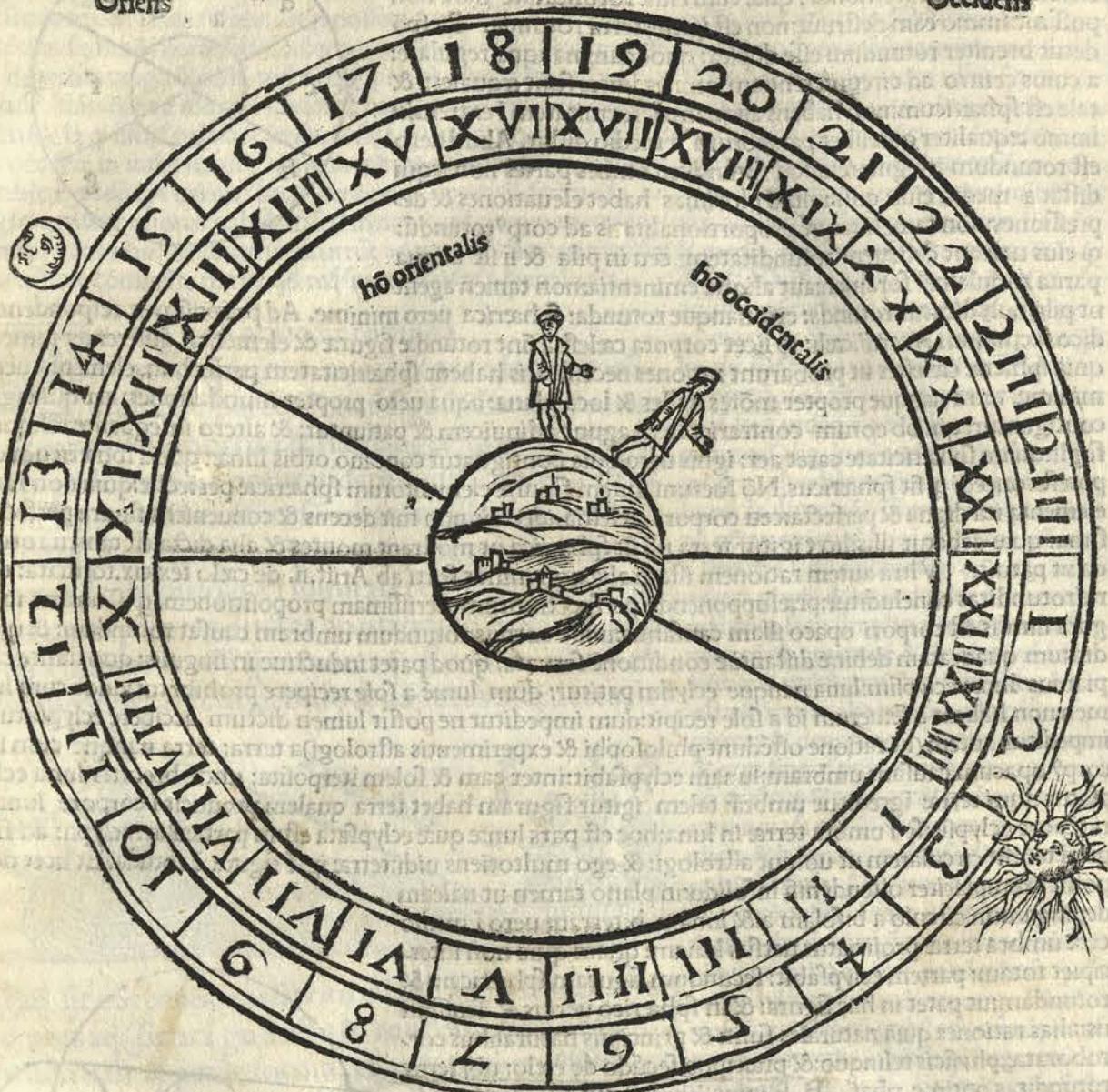

astrum esset in punto c: eodem tempore oriretur & uideretur ab omnibus ibi existentibus: ceu linea c b ostendit per totam planitatem transiens: idem in d simul omnibus inciperet occidi & occultari: ut demonstrat linea a d. si igitur signa non simul oriuntur & occidunt: patet terram non habere figuram planam sed sphericam. Antecedens autem probatur per eclypses lunares: ex quo nac̄ luna eclypsata totaliter lumine priuatur & deficit: tempore eodem toti terra obscuram se reddet: ceu candela lucens quando extinguitur tempore eodem omnibus apparet extinta: sed tamen huiusmodi eadem eclypsis quæ eodem tempore est omnibus orientalibus in tertia hora noctis: occidentalibus in prima uidetur: ceu duo consideratores diuersis in locis compræhenderunt: ideo igitur tempus in quo luna eclypsatur: est orientalibus. 3. & occidentalibus prima hora noctis: sed nox inchoat a solis occasu: tres igitur præteritæ sunt horæ q̄ orientalibus sol occidit: & occidentalibus una tantum quare non simul & eodem tempore his & illis sol occidit: immo orientalibus prius quod est intentum. Quod ut lucidius percipiatur exemplo manifesto. In terra a b: duæ capiantur habitationes. a. s. orientalior cuius orizon c d. & secunda habitatio b occidentalior: cuius orizon e f: fiat lunæ eclypsis in g: sole existente in h: quæ uidetur orientalibus existentibus in a: tertia hora noctis: igitur sol tribus horis motus est ab orizonte eorum occidentalali d: spaciū d h causando: eadēq̄ occidentalibus b habitantibus: prima hora noctis apparet. igitur sol removetus est ab occidente f: eorum: per unam horam. non habent ergo eū dem occidentalem orizontem. neque simul & eodem tempore sol eis est occasus neque ortus: immo prius a: quam b: quod est intentum. est igitur rotunda terra ab oriente in occidentem. At quia quis posset concedere rotunditatem telluris ab oriente in occidentem: a polo ad polum eam planam affirmans. quemadmodum est tempus consequenter probat hanc: ratione dicto: uirorum. & Arist.

Oriens

Occidens

ii. de celo tex. cx. Existens quidem uersus partem septentrionalem & polum arcticum ceu nos sumus: apparent stellæ in eodem polo existentes supra terram multum eleuatae: quæ uero sunt in polo antarctico occultantur. Si quis igitur existens uersus septentrionem ad austrum uersus procederet: stellæ septentrionales prius uisæ occultarentur. australes uero occultatae apparerent. Similiter existens uersus austrum stellæ australes in polo antarctico existentes uidentur: septentrionales uero occultantur. quare si quis procederet ab austro ad polum arcticum: uidebit stellas septentrionis prius ei occultatas. Quod si terra esset plana procedenti per eādem planitatem: uisæ semper uiderentur: & occultæ semper essent absconsæ: quod cuz non sit terra rotunda erit: Cuius rei ut ponatur exemplum sit terra a b. cuius a: septentrionalis habitatio. b uero: australis. Cælum uero c d e f g h. c: uidelicet stellæ septentrionales. f: uero australes. Notum est enim q̄ habitantibus in a: stellæ c apparent. f: uero sunt occultatae orizonte h: e: habentibus. q̄ si in b: procederent: orizonte mutato in d g: stellæ c: prius uisæ occultabuntur: & prius occultatae f: apparebunt. Iterum ex b: in a moto: stellæ si occultatae erunt. c: uero apparebunt: & quum huiusmodi apparentia saluari non possit: absq; terra tumortate: terram esse rotundam fateri cogimur. Sed circa hanc con-

c iii